உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

ாத்திரக்கொத்து

தலைமைப்பண்டிதர்

சே. வெள்ளியம்பலம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

சே. சிவஞானம்பிள்ளையவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

நே. முருகேச முதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னைப் புரசை

“கணேச” அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

உ

சிவமயம்.

அட்டவணை.

னர். இவர் தம்மைப் பெற்றோர் சுக்கில பக்கத்துச் சந்தி ரன்போல் வளர்க்க வளாநது தக்கவயதுநிரம்புதற்குள் ங்கண்டு கற்று இலக்கியம் இலக்கணம் தருக்க முதலிய கருவிநூல்கள் பயின்று சிற்சபையிலற்புத நடஞ்செயு மாண்டகை நீண்ட பூங்கழற்க ணன்புடைமை முற்பிறப் பிலுடைமையாற் பதி பசு பாச மென்னு முப்பொரு ளுணாசசியுடைய ராயினர்.

இவ ிருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாத முடையராக விளங்கலாற் சுத்தாத்துவித வைதிக சைவ பரமாசாரிய சிகாமணியாகிய பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேசிகர் மரபிடை யருளுபதேசம் பெற் மசு சிறந்து சிவாநுபூதிச செல்வராய் வீற்றிருந்தனர். இவர்பா லருளுபதேசம் பெற்றுச் சிறந்தா ரெனைப்ப ார். இவருளொரு திருக்கூட்டமாகச் சேர்ந்து அடிக சூழ்வ லன்புடைய ராகிச் சிவாநுபூதிமான்க சிறந்தார் அறுபான் மூவர் அவர் தத்துவப் ானப் பிரகாசர், கண்ணப்பர் முதலாயினோர். மாருங் கெய்திக் கவுரிமாயூரத் தண் மடாலயத் தெழுந்தருளிச் சிவபூசை, ியன நடத்தி வந்தனர்.

இவ்வாறிருக்கையி லொருநாள் அடிகளும் அடியரும் வழக்கம்போற் றிருவமுது மிசைந்தனர். அதுபோழ்து பரிசாரகன் வேப்பெண்ணெயை ஆனெயென வுணராமே யெடுத்தவருண்ணு மன்னத்திற்பெய்தனன் அடிகள் முதலானோரும் ஒரு விகற்பமு மில்லாது விழைந்து அமுது கொண்டனர். அவருளொருவராகிய கண்ணப்பர் சற்றே விகற்பமெய்திப் பரிசாரகன் அன்னத்திற் பெய்தது வேப்பெண்ணெயென் றுணர்ந்து எண்ணெயினை விட்டுப் பிசைந்த பருப்பன்னமுண்ணாது கவன்று 'வே'யென்றேக்காரித்தனர். அதனையுணர்ந்த அடிகளும் "நமது திருக்கூட்டத்தே பக்குவ மில்லாதாரு மிருப்பது தகுதியோ' எனக் கட்டளை யிட்டனர். அதனைக் கேட்ட கண்ணப்பரும் உடனே இம்மென்றெழுந்து அப்பந்தியினின்று நீங்கிப் போந்து தமதடிக ளடிகளைச் சிந்தனையி னிடைவிடாது சிந்தித்துக்கொண்டே வடக்கணோக்கிச் சென்றனர்.

இவர் சென்ற சின்னாட்பின்னர் அடிகளும் தம்மடியரோடுஞ் சித்திரை மதியிற் றிருவோணநாளிற் சமாதியினிறங்குவதாக அந்நாளிற் பொன்னிநதிக் கடுத்த சென்னிநன்னாட்டினை யரசாண்டுவரும் அரசனைக் கூயறிவித்து

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அதற்குத் தக்கஇடம் அமைக்க வெனக்கட்டளை யிட்டனர். அரசனே கழிபேருவகையெய்தி அக்கௌரி மாயூரத்தில் கண்மையாகிய பூம்பொழி லொன்றில் அவ்வடிகள் கட்டளையிட்டாங்கு அடிகட்கொரு சமாதியும் அடியா அறுபானிருவருக்குமத்துணைச்சமாதியுமமைத்து அடிகட்கு விண்ணப் பித்ததனறி இச்சிறந்த செய்தியை உலகமெங்கும் அறியப் பறை சாற்றுவித்தனன்.

இவ்வதிசயங் கேட்டாங் கனைவரும் குறித்த நாளில் அப்பூம்பொழிலையடைந்து யாது விநோத நடக்குமோ காண்பேமென் றெதிர்பார்த் திருந்தனர். அரசனே அப்பூம்பொழிலை யொப்பனை புனைந் தடிகளடிகளை வணங்கி விண்ணப்பித்தனன். இறைவனோடு புக்கொடுங்குங்கால நேர்ந்தமையான் அடிகளும் தம்மடியருடன் அப்பூம்பொழிலை யெய்திக் காணவந்தார் யாரையும் திருவருட் கண்ணானோக்கி யாசிர்வதித்து யாவருங்கேட்பத் திருவெண்பாக்கள் மூன்றனை யருளிச்செய்து தமக்கென்றமைத்த சமாதியி லிறங்கிச் சிவத்தியானத்தோடு சின்முத்திரையாகிய மோனமுத்திரை தாங்கி நிலவினர் பின்னர் அடிய அறுபா னிருவருந் தனித்தனி யொவ்வொருதிருவெண்பாப்பாடிக் கொண்டே தம்மடிக ளடிகளைத

ணஞ் செய்துகொண்டு மும்முறை வலம் வந்தெட்
டுறுப்பு நிலமுறப்பணிந்து தந்தமக் கமைத்த சமாதியி
லிறங்கிச் சித்திபெற்றனர்.

இவ்வாறு நிகழு மதிசயம் அரசனும் பலரும்
வியப்புற்று இப்பெற லருஞ்செல்வம் இக்கூட்
டத்திற் சேர்ந்தவடியவ ரொருவரெய்தப் பெறாதி
லரே! அவரெங்குற்றனரோ! யாண்டுள்ளாரோ! அவ
ரிச்செய்தி யுணர்வரோ! எனப்பலபடப் பேசிக் கவல
கொண்டனர். அவ்வமையத்தில் வடக்கட் சென்ற அடி
யர் தற்செயலா யாண்டுத் தோன்றித் தமக்கென்றொரு
சமாதியமைக்கப் படாமையா லாங்குள்ள வெல்லாச்
சமாதிகளையும்மும்முறைவலம்வந்துவணங்கித்தம்மடிகள்
சமாதியை நாடி யாராவன்பு மீதூர்ந்து கண்ணீருங் கம்ப
லையுமாய் நெஞ்சநெககுநெக்குக கசிந்துருகி நின்று; 'ஆ
ண்டகாக சிற்றம் பலவாவடியேறகா - மீண்டும் பிறக்க
ல் வேண்டாவோ' எனக் கூறி நின்றனர். உடனே அ
ச்சமாதி பிளவுபட அடிகள் விழித்து நோக்கி எதிர்
கூப்பிய கையராய்க் கவலைகொண்ட கண்ணப்பரை யிரு
கையாரத்தழீஇக்கொண்டு தமது மடிமேலிருத்தி ஐக்கி
யஞ்செய்து கொண்டனர். இவர் பெற்ற பேறேபேறு.

இவர் பெற்றது யாரினுஞ் சிறப்புற்றதெனக் கண்டார யாவருங்கழறித் தத்தமிருக்கையை யடைந்தனர். அரசரேறு அச்சமாதிக் கட்டடங்களை யெல்லா மேலே விதானித்துத் திருத்திப் பூசனை நடத்த வமைத்துச் சிவப பேறுற்றுச் சிறந்தனன. இதனுண்மை பின்வருமபியுத்தர் செய்யுளா னறியலாம். அது "முத்தராறுபத்து மூவர பணிந் தேத்தும், சித்தர் வனந்தில்லைச் சிற்றம்பலவா பத்தர், பவவிருளை நீக்கியருள பானுவேதுய்ய, தவ வடிவே நின்றாள் சரண்." இக்கவுரிமாயூரத்திற் கடுத்த இவர் சமாதி யமைந்த பூம்பொழிலைச் சித்தர்வனமென றும், சித்தக் காடென்றும் இன்னும் வழங்குகின்றனர்.

இச்சாத்திரக் கோர்வை யடங்கிய நூல்கள் செல்காலத்திரங்கல், நிகழ் காலத்திரங்கல், வருகாலத்திரங்கல், அநுபூதிவிளக்கம், தாலாட்டு, கலித்துறை, மூறுவல் துகளறுபோத மெனபன. இவ்வடிகளும் அடியவரும் சமாதியடையும்போது சிற்றம்பலநாடிகள் மூன்று வெண்பாவும் ஏனையோர் ஒவ்வொரு வெண்பாவும் பாடியதாகத் தோன்றுகின்றது. திருச்செந்தூர் அகவலையும் இவர் செய்ததாகச் சிலர் கூறுப. இப்பெயரினர் வேறிருவருளர். அவ பெரியபழுதைச் சிற்றம்பல நாடிகளும், சிறுபழுதைச் சிறறமபலநாடிகளு மெனப்படுவர்.

முகவுரை.

யான் சிற்றம்பல நாடிகளும் அவரடியரும் பாடிய இவ்வரிய பெரிய நூல்களடங்கிய திரட்டொன்று வெகு காலத்திற்குமுன் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதன் சார போதும் எனக்கும் அவ்வடிகள் மரபிற் சாம விசேட தீக்கைகள் கிடைக்கப்பெற்றன. இப்பரம்பரை சீகாழி, மாயூர மென்பனவாய சோணாட்டுத் திருப்பதி களினின்றுந் திருத்தொண்டை நாட்டி லெம்மையாளு டைய அறப்பெருஞ் செல்வி எண்ணான் கறமும் புரிந் திறைவனை வளைச்சுவட்டாலுந் தனச்சுவட்டாலும் இறுகச் செய்த தவக்கோட்டத்தினும் சத்தபுரிகளி லொன் றாய விலங்கிய காஞ்சி நகரத்தில் ஞானப்பிர காச ராமினையென இறைஞானேன்று மிருக்கின் றது. அங்கு மகா குருபூசை சித்திரை மாசத் திருவோண நாளிற் பிரதிவருடமு நடந்தேறி வருகின் றது. அவ்வாதினத்தின் முன்னிருந்த மகாசந்நிதானம அடியேனை நோக்கிக் கடைக்கணித்து நம்முடைய ஆதி னப் பெருஞ் செல்வமாகிய இச்சிற்றம்பல நாடிகள் நூல்களனைத்தும் அடியேன்பாற்கொடுத்து அச்சிட் டுபகரித்த லுனக்குக் கடனாமெனக் கட்டளையிட் டிருந் தார்கள். கல்வியிலுஞ் செல்வத்திலும் வறியனாகிய யான் இப்பெருங் காரிய மெவ்வாறு செய்யப்பெறுவே

கருதியிருக்கையிற் பிரதிகள் சில கிடைத்துத் திருத்த முஞ் செய்ய முயன்றேன். துகளறுபோத மொன்றே திருத்தலைக்கு மிகச்சாலச் சிரமந் தந்தது. சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய நாகை. வேதாசலம்பிள்ளை யவர்கள் சிற்றுரையொன்றெழுதிவி டுத்த ஒருபிரதி கிடைத்தது. அவ்வுரையோ மிகச்சுருக்கி யெழுதி யிருக்கின்றது. இதனிற்க ; வடநூற் கடலையும் தமிழ் நூற் கடலையு நிலைகண்டுணர்ந்த திராவிடமாபாடிய காரராகிய திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவஞான யோகிகளே ஆங்காங்குக் காட்டாகக் காட்டிய இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தை யெவ்வாறு வெளியிடுவதெனக் கருதியே யிருந்த வெனக்குத் திருநெல்வேலி - வித்துவான் - பால்வண்ண முதலியா ரவர்கள் தென்னாட்டிற் பல பிரதிகளையுங்கொண்டு பரிசோதித் தச்சிட்டுதவிய பிரதியுங் கிடைத்து என் பிரதியோடு ஒத்திட்டு அச்சிட முயன்றேன்.

இதனை யெவ்வா றச்சிடுவதென்று கருதியிருந்த வெனக்குப் பரோபகாரசிந்தையுடன் சென்னைப்புரசையிற் பெண்களுக்கு இந்துமதபோதனை போதிக்கு மிடத்தும்

முகவுரை.

சைவப்பிரபு - நே. முனிசாமி முதலியாரவர்கள் ஜெ பாடசாலைப் பரிபாலனத்திற் கென்றமைத்த தமது கணேச அச்சியந்திர சாலையிற் றமது சொந்தச் செல விலேயே அச்சிட்டுத் தருவதாக வாக்களித் தவ்வாறே முடித்துங் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் செய்தநன்றிக்கு யான் மறுமைக்கு மாறுதவிசெய்வா ரில்லதுபோற் கருத வேண்டுவதன்றி யான்செயற்பால தொன்றுமின்று. எனக்குப்பிரதியுதவினவர்கட்கு என்மனமாரவந்தனஞ் செலுத்துகின்றேன். யான்இச்சாத்திரக்கொத்தினை யச்சிடுகையில் என்னோடு பிரதிகளையொத்திட் டச்சிட வுதவியாயிருந்த - கவர்ன்மெண்டு பெண்கள் கல்விச் சாலைகளில் சென்றல் சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டரஸ் தலைமை லிகிதர் சே. சிவஞானம் பிள்ளைக்கும் என்ன கைம்மாறு செயற்பாலேன். இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தை, யானச்சிடக் கருணைசெய்த முழுமுதல்வன் திருவருளை வணங்குகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

தி. சண்முகம் பிள்ளை.

பிரதிகள் கொடுத்தோர் பெயர்.

பிரதி எண்

என்பாலிருந்த பிரதி 1.

காஞ்சி. ஞானப்பிரகாச நாயினார் 1.

தி. கோதண்டசாமி பிள்ளை அவர்கள் 1.

திரிசிரபுரம், ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
தி. ஆறுமுக நயினார் அவர்கள். 1.

துகளறு போதம்-திருநெல்வேலி வித்துவான்,
பாலவண்ண முதலியார் அவர்கள். 1.

துகளறு போதமும் சிற்றம்பல நாடிகள்
வெண்பாவும், சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலா
சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் நாகை. வேதா
சலம் பிள்ளை அவர்கள். 1.

இங்ஙனம்,

தி. ச.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக் கொத்து.

முதலாவது,

செல்காலத்திரங்கல்.

சீரார் திருநீறுந் திலகருள் வேடமுமுன்
சேராமலையோ தெளியா திருந்தனனே (1)

வந்து பிறந்ததிந்த மானிடராய் மண்ணின்மிசை
யெந்தைபணி செய்வதற்கென் றெண்ணா திருந்தனனே.

திருக்கோயில் சூழ்ந்து சிவனுருவங் கண்டு
மருட்கோல மாற்றுமன் மாண்டு திரிந்தனனே. (3)

ஞானமு மாமலரு மாருத் திருவிளக்குஞ்
ஞசடையோற்கென்றென் றுஞ்செய்யாதிருந்தனமே.

மைபயவி சேட மவுத்திரிமூன் கொள்ளா
மையில் விடையத் தழிந்து திரிந்தனமே. (5)

அனைறே சிவனுரை யாதரவாய்ப் பூசித்த
னமேற வினைப்பிறப்பி லீடழிந்து விட்டனமே. (6)

ஆகா யோக நிராதார யோகமெனுஞ்
நான மில்லாமற் சூழுந்து பிறந்தனமே. (7)

னெழுத்திட் டென்று மொழியாத வீடுதரு
னகுரு சேவனுமென்று நாடா திருந்தனமே. (8)

அருவாகி நின்ற வரனு குருவாகிப்
நுவா யிருந்ததல் குறியா திருந்தனமே. (9)

தகுறு தேசிகனைச் சிந்தை மகிழ்ந்துருகி
சித்தப் போற்றுமற் போதவமே போக்கினமே. (10)

மாருத மாக்கருணை மானிடர்போல் வந்திருக்கப்
பேருகப போற்றுயற் பேதழிந்து விட்டனமே. (11)

இனறுபோ லன்றே யிறைவனார் கண்மலரால்
ன்றுவினை போக்காமல் கிட்டோனு செய்தனமே. (12)

அங்கமலத் தானிரண்டு மன்றோ கலைகளொடு
பொருங்குமலம் போககாமற் புலனைவழியேபோக்கனவே

பூத வுடபபு பொருளல்ல வென்றுணர்ந்த
போதந் தன்னைமுன்னே பொருந்தியிடப் பெறுமே.

மனுதிமுதல் வாயு மறந்திருந்த வாழ்வை
யனுதியே காணு தவமே யுழன்றனமே. (15)

ஒன்றுமே பொறிபுலனை யோயா திருந்தவினை
மன்றருந்த வெல்லா மகன்றிருக்கப் பெறவிலமே (16)

ஆணவத்தை நீக்கி யறிவில விழித்தனைக்
காணவைத்த வன்றுமுதல் காணு தலைந்தனமே. (17)

என்னறிவு கண்டிங் கிருட்டத்த விவரிப்பு
முன்னமறி யாதலங்கேதம் முப்பாக்கமே வைவோ. (18)

அறிவுக் கறிவாகி யாதார மாகிப்
பிறிவைக் கரிதாம்பே றிகொடுபோனை பெறவாரே. (19)

பார்க்க வரிதாம் பரவறிவின் றன்மை நமை
யேற்கவே கண்டுகொண் டின்புற் றிருந்திலமே. (20)

எல்லா வறிவு மிழந்தவிடத் துள்ளவினை
மலலாத பாவியே னென்றே யறிந்திலமே (21)

வானுந்து தேவறியா பாமலாத்தாள் வாழ்த்தியன்றே
யானந்தத் தேனை யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. (22)

உள்ளும் புறம்பு மொழியாத வானந்த
வெள்ளத் தழுந்தாமல் வினைநாள் விட்டனமே. (23)

பேரா சிவானந்தத் தேனருந்தி வாழ்வதறுகுத்
தோராம லிங்கெடுநாள் தீவினையில மூழ்வதே. (24)

எண்ணரிய பேரின்ப மிப்போது போலமுன்னும
நண்ணி யருந்தாமல நாளவமே போக்கினமே. (25)

கண்டவிட மெல்லாங் கலந்த பரமசுகங்
கொண்டிருந்து வாழாநாள் கொன்னே கழிந்தனவே

எல்லாமு முதநியினின் றென்னைமே விட்டசுக
சில்லாம லிங்கெடுநாள் நிலலாம னின்றனமே. (27)

சேரச் சிவபுரங் தெளிவுந் தெளிந்தவிந்த
கேரம்போல் முன்னுரு நின்றுவிடப் பெற்றிலமே. (28)

நில்லாத நெல்லாம நிலையென்று நெஞ்சில்வைத்துச
சொல்லாத பேரறிவு சொல்லாடப் பெற்றிலமே. (29

ஆகாப் பொருள்தேடி யாம்பொருளைக் கைவிட்டுப்
போகா வுடல்தோறும் புக்குழன்று விட்டனமே. (30

முத்திநெறி யில்லாத மூர்க்க ருடன்கூடி
யத்தனடி யாரடியை யாதரிக்கப் பெற்றிலமே. (31)

ஈன்றாள் முதலாக வெவ்வுறவும் போற்றிசெய்து
சான்றோர் திருவடியைச் சார்வதற்குப் பெற்றிலமே.

நெஞ்சமுழுத்த மாகவே நிட்டூரம் பேசிமிக
வஞ்செழுத்தும் வெண்ணீறு மாதரிக்கப் பெற்றிலமே.

புரையுடைய சிந்தைப் புலைய ருடன்கூடி
யரனடியார் கூட்ட மணுகுதற்குப் பெற்றிலமே. (34)

போதமிலா ரோடே பொருந்தக் கலந்துமிக
வேதமுடி வாரை விளம்புதற்குப் பெற்றிலமே. (35)

பேயான பொய்ச்சமைய பேதந் தனிலுணர்ந்து
வாயார வாகமத்தை வாழ்த்துதற்குப் பெற்றிலமே. (36)

பொய்கண் டகலாத போதமிலோ மிந்நெடுநாள்
மெய்கண்டான் சந்தான மேவுதற்குப் பெற்றிலமே.

பொங்கும் பவத்தொடர்ச்சி போக்குதற்கு முன்னமே
கங்கைநகர் மெய்கண்டான் காற்கமலம் பெற்றிலமே.

தீரா மலமனைத்துந் தீர்ந்திருக்க விந்நெடுநாள்
சீராரு மெய்கண்டான் சேவடிகள் பெற்றிலமே. (39)

அச [illegible] பூசக வன்றே யருளுருவாய்ச
[illegible] மெய்கண்டான் [illegible] பெறவிலமே.

[illegible] வொ[illegible]பிலருள மெய்கண்டா
[illegible] ளுருவா யாணடருளப் பெறறிலமே. (41)

[illegible] மெய்கண்டான் செங்கமலை தாளிரண்டி
[illegible] பூசிக்க வனறே யறிநதிலமே. (42)

[illegible] னைகுறிரு மேனிதனைப
[illegible] வனறே பூசிககப பெறறிலமே. (43)

[illegible] யாப பாபோக [illegible] தன்னில
[illegible] லொட ஞானகநது விட்டனமே. (44)

[illegible] குருபா [illegible]
[illegible] யணாவொன [illegible] வறிநதிலமே. (45)

[illegible] வினப வெழிறகுரவா மேனிதனைக
[illegible] கணடிருக்கப பெறறிலமே.

[illegible] சொலைதனை சொலலாலே சொனனாசொ
[illegible] செவிகளினு லெபபொழுதுங கேட்டிலமே

இசா[illegible] மாறறு மெழிற்குரவா [illegible]
[illegible] பனறே பரிசிககப பெறறிலமே. (4?)

களித்த திருஞான கண்ணு லருந்தி
யளித்ததனை யன்றே யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. (49)

ஆக்காப் பதத்தி லருமணத்தை யாதரித்து
மூக்கான் முகருதற்கு முன்னமே பெற்றிலமே. (50)

காயா யருள்சுரந்த தம்பிரான் றாளிணையை
வாயார வன்றே வழுத்துதற்குப் பெற்றிலமே (51)

போதநான் செய்துவந்த பொல்லா வினைதீர
நாதனு ரேவல நடப்பதற்குப் பெற்றிலமே. (52)

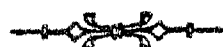
மெய்யணைய வந்தருளு மெய்கண்டான் மேனியன்றே
கையிணைகள் கூப்பிக் கசிந்துருகப் பெற்றிலமே. (53)

நிலையாம் பொருளில் நிறுத்துங் குருவைத்
தலையால் வணங்காமற் றாழ்வுசெய்து விட்டனமே. (54)

செல்காலத்திரங்கல் - முற்றும்.

இரண்டாவது,

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

உன்னரிய ஞான முருவாக வந்தருள
வென்னதவஞ் செய்தேமுன் னியாமென் றறிந்திலமே.

ஆண்டருள வேணுமெனு மாசையோ நல்லறமோ
வேணாடி யெமையாள மெய்கண்டார் வந்ததுவே. (2)

ஏழரசெய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு
மீட்சி நரவெமக்கு மெய்கண்டார் வந்ததுவே. (3)

வாரீர் சிவனடியார் வாராமல் வந்தவரைப்
பாரீர் பரததின் பரிணாமந் தன்னையுமே. (4)

இப்படியே யிப்படியி லென்போ லிருப்பதுவே
யப்படியே யந்த வகண்டபரி பூரணமே. (5)

பேராத வின்பப் பெருமா னுருக்கொண்டு
வாராமல் வந்துதிரு வார்த்தை யுரைப்பதுவே. (6)

கல்லா னிழலிருந்து கைம்மலரால் நால்வருக்குச்
சொல்லாத சொல்லதனைச் சொல்லுதற்கு வந்தவா. (7)

அறுபத்து மூவர்க்கு மன்றன்று வந்தா
ருறுமுத்தி சேர்வார்கட் கோருருவாய் வந்தவா. (8)

சீரார் மறையுஞ் சிவாகமமுஞ் செய் நூலு
மோரா வுணர்வு மொருமொழியாய்த் தந்தவா. (9)

அரிபிரமர் காணாத வாநந்தத் தேனைப்
பருகிப்பரு காதருந்தப் பான்மொழியாய்த் தந்தவா.

தோன்றும்பொழுதெல்லாஞ்சுகவடிவேதோன்றுதற்குத்
தோன்றும் பெருமாள்தஞ் சொல்லாலே சொன்னவா.

பஞ்சமலந் தீர்ந்த பரம சுகந்தன்னைக்
கிஞ்சுகவா யாலே கேளென்று சொன்னவா. (12)

போதளவுங் காணமற் புல்குஞ் சுகந்தன்னைச்
சீதள வாயாலே தெளிவதற்குச் செப்பியவா. (13)

நாயின் கழுத்தினுக்கு நல்லாரம் வாய்த்ததுபோல்
தீயவினை யேனருந்தத் தெள்ளமுதந் தந்தவா. (14)

வேதன்மால் காணாத மெய்கண்ட நாதனார்
பாத நாங்காணப் படிமிசையே வந்தவா. (15)

மெய்கண்ட நாதனார் மேதினிமேல் வந்தருளக்
கைகண்டோம் வீட்டின்பங் காட்சி யறக்கலந்தே. (16)

தீராத பொய்யவித்தை தீருமாந் தீர்ந்ததற்பின்
ஓரா வுணர்வுடம்பா யொன்றுபட நின்றவா. (17)

குருவொழிந்து தெய்வங் குவலயத்திற் கொள்ளார்
இருவ ரறியாத விறைநிறைவி லெய்ந்தவா. (18)

காணீர் திருமேனி கண்ணாரக் கண்குளிரப்
பேணீ ரவர்பதத்தைப் பேசீ ரவர்புகழே. (19)

அண்டங் கடந்த வறிவுருவைப் பாருங்கோள்
தொண்டர் புடைசூழ்ந்த சோதிதனைப் பாருங்கோள்.

ஆனந்த நாட னருளமேனி பாருங்கோள்
தேனுந்து வாயாரச் செப்புதலைக் கேளுங்கோள். (21)

எண்ணாத வின்ப விறையுருவைப் பாருங்கோள்
நண்ணால வினைதீர்த்த காரணரைப் பாருங்கோள். (22)

வாக்கிறந்த வின்ப வடிவதனைப் பாருங்கோள்
நோக்கரிய நோக்குடைய நுண்ணியரைப்பாருங்கோள்

திருமா லயனறியாத் தேசிகரைப் பாரும்
கருமா லொழித்தாண்ட காற்கமலம் பாருமே. (24)

செய்தற் கரியதவஞ் செய்தாலுந் தேவர்கட்கு
மெய்கம் கரியபிரா னெய்தியவா பாருமே. (25)

நீரா மலங்கெடுத்த சிற்பரரைக் காணுங்கோள்
வாரா வருளருள வந்தவரைக் காணுங்கோள். (26)

பிறவா நெறிகாட்டும் பிஞ்ஞகரைக் காணு
மறவாத பேரின்ப மைத்தவரைக் காணுமே. (27)

மண்ணிற் பிறந்து வருந்தாமை வான்கருணை
கண்ணிற் பணிவித்த காரணரைக் காணுமே. (28)

வேறு.

அல்ல லறுத்தமை பாரீர் அண்ண லிருந்தமை பாரீர்
சொல்லை விடுத்தமை பாரீர் சோதி யெடுத்தமை பாரீர்

மாயை கழன்றமை பாரீர் வல்வினை விட்டமை பாரீர்
தூய வழிவரைப் பாரீர் தோன்றாத துணைவரைப்பாரீர்

என்னை யளித்தமை பாரீ ரென்னுள் இருந்தமை பாரீர்
தன்னை யளித்தமை பாரீர் தகைவற நின்றமை பாரீர்

பூதங் களைந்தமை பாரீர் பொய்புரை மாண்டமைபாரீர்
நாத மொழிந்தமை பாரீர் நாமற நின்றமை பாரீர். (32)

ஆசை யகன்றமை பாரீ ராணவம் விட்டமை பாரீர்
தேசு நிறைந்தமை பாரீர் தேசிகர் தேசமை பாரீர்.

வாதனை போனமை பாரீர் வாழ்வுபொய்யானமை பாரீர்
பேதைமை பேர்ந்தமை பாரீர் பேதைமை போனது பாரீர்.

உருவ மிறந்தமை பாரீ ருணர்வுரு வானமை பாரீர்
அருவ மிறந்தமை பாரீ ரானந்த மானமை பாரீர். (35)

போத மிறந்தமை பாரீர் பூரண மானமை பாரீர்
வேத முடிவரைப் பாரீர் மெய்கண்ட நாதரைப் பாரீர்

ஆகம சீலரைப் பாரீர் அம்பல வாணரைப் பாரீர்
ஏக னனேகனைப் பாரீர் இன்ப வுருவனைப் பாரீர். (37)

அறிவுக் கறிவனைப் பாரீ ரறிவுக் கதீதனைப் பாரீர்
செறிநைக் கினியனைப் பாரீர் தேசிக தேவனைப் பாரீர்

சேரப் படைத்தமை பாரீர் சேர வளித்தமை பாரீர்
தீரத் துடைத்தமைபாரீர் செய்யாச்செயலனைப்பாரீர்.

உள்ளும் புறம்பனைப் பாரீ ரொருதன்மையாளனைப்பாரீ
தெள்ளத் தெளிவனைப் பாரீர் தேறலிற்றேறனைப்பாரீர்

சுட்ட விருந்தமை பாரீர் சுட்டற நின்றமை பாரீர்
கிட்ட வெளியனைப் பாரீர் கேளிரிற்கேளனைப்பாரீர் (41)

கருணை யுருவனைப் பாரீர் கண்ணரு ளாளனைப் பாரீர்
இருண்மல மற்றமை பாரீ ரின்புற் றிருந்தமை பாரீர்.

எலலாமபொய்யானமைபாரீ ரின்பமெய்யானமைபாரீர்
சொல்லாத சொல்லைப்பாரீர்சொல்லற்றசோதியைப்பாரீர்
சிவமொளிந் தற்றமை பாரீர் சேர்ந்து கலந்தமை பாரீர
நவமொழிந் தூற்றமை பாரீர் நாமவ ரானமை பாரீர.

வேறு.

இபபோது கண்ட விறையறிவு மென்னுயிருக்
கபபோது மாதார மாகியவா கண்டனமே. (45)

செபபரிய வுண்மைச் சிவஞான தேசிகரா
யிபபடியே வந்திங் கிருந்த ததிசயமே. (46)

தேன்றரு மானந்தச் செங்கமலத் தாளருள
மானிடர்போன் மண்ணின்மிசை வந்த ததிசயமே. (47

மன்று மருவுருவா யெங்கு நிறைந்தவர் தாம
இன்றெமக்குத தேசிகரா யேய்ந்த ததிசயமே. (48

போகருவர வற்றிருக்கும் பூரணர்தா மண்ணின்மிசை
யாகசையுடன் வந்த தறவு மதிசயமே. (49

எங்கு நிறைந்தவர்தா மேக வுருவாகிச்
செஙகமலத தாள்வழங்கச் சேர்ந்த ததிசயமே. (50

நிகழ்காலத்திரங்கல் - முற்றும்.

மூன்றாவது,

வருகாலத்திரங்கல்.

தோன்றி மறையுமிந்தத் தொல்லுலகு தோன்றாம
லான்ற வறிவுதா னாய்விடுவ தெக்காலம். (1)

ஆராணைமால் காணா வறிவா யகண்டமுமாம்
பூரணத்துக் குள்ளே புகுவதினி யெக்காலம். (2)

கனவு நனவென்று காணாமல் மெய்யி
னினைவு கனவற திருப்பதினி யெக்காலம். (3)

தேவகமமா யசாணாத வேறற்ற வீட்டின்பம்
போதகமாக் கொண்டு புரையறுவ தெக்காலம். (4)

காண்கின்ற தெல்லாங் கலந்த சுகபாகம்
பூண்கின்ற போதம் புரையறுவ தெக்காலம். (5)

மூன்றுபட நின்ற வுணர்வே யுணர்வாகி
யொன்றுபடா நின்று வினைவழிவ தெக்காலம். (6)

ஆரா வமுத மனையா தருந்தியதிற்
பராம னிறகப் பெறுவதினி யெக்காலம். (7)

ஓரொருகால் வாதனையி லுற்றழுந்தல் விட்டறிவிற்
பூரணமேல் கொண்டு பொருந்துவது மெக்காலம் (8)

காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு மாய்நிற்கும்
வீண்பாவந் தீர விளைவதினி யெக்காலம். (9)

அருவு முருவு மருவுருவு மான
வொருமை யொழிந்திடத்தி லுறுவதுவு மெக்காலம். (10)

நீங்காத பேரறிவில் நீங்காம லொன்றுபட்டு
வாங்காரந் தீர வடங்குவது மெக்காலம். (11)

அந்த வறிவகன்றே யானந்த மாலேறித்
தொந்தப பவத்திற் றுரிசறுவ தெக்காலம். (12)

கேட்டதுவு மன்றியே கேளாம லன்றியே
விட்டிடலொரு தன்மை விளைவதினி யெக்காலம். (13)

சொல்லரிய வின்பச் சுகமே சுகமாக
வெல்லையற வொன்றா யிருப்பதினி யெக்காலம். (14)

தாயுமான முகத் தடுமாற்றந் தீருவதற்
சாயப் பறிவி லழுந்துவது மெக்காலம். (15)

இந்நாள் நிரையத் திருந்த துயர் தீர
உன்று வொளியி லொளிப்பதினி யெக்காலம். (16)

ஆக்க மளவற்ற வறிவே யறிவாக
நீக்கமற நின்று நிலையழிவ தெக்காலம். (17)

அஞ்செழுத்தும்வெண்ணீறு மன்பர்திரு வேடமுமென்
நெஞ்சழுந்த மாக நிலைபெறுவ தெக்காலம். (18)

அண்ணல்திருக் கோயிற் கடிமைத் திறமல்லா
தெண்ணுங் கரும மிழிவதினி யெக்காலம். (19)

வேறு.

நாக்கற்ற சோதியினுள்ளே சொல்லற நின்று சுகித்தே
நீக்கற றிருப்பதெந் நாளே நித்தத் திருப்பதெந்நாளே

ஒருணா வான வுணர்வுக் குள்ளுணர் வாக வுணர்ந்தே
பார்முதல்நாத மொழியப் பண்பற் றிருப்பதெந்நாளே.

ஆரணன் வேத மறியா வண்ணல் நிறைவே நிறைவாய்ப்
பூரண ஞர்நிறை வாயே போதத்தில் நிற்பதெந்நாளே

கண்டது கண்டது கண்டே விண்டது விண்டது விண்டே
கொண்டது கொண்டது கொண்டே கொள்கையிறப்பதெந்நாளே.

டுதல் வாடுத லின்றே கூடுந ரொன்றென நின்றே
ஆடுதல் பாடுத லாயே யாய்விடு நாளினி யேதோ. (24)

வேறு

என்று மெண்ணிப் பிரியா மெய்ப்பிரா னுறவணி நறவி
சொன்னு படகினை யேறப் புணைபுரிவ சிப்லையோ. (௧)

அன்பு குருபாதத் துரா தாடசெய்யத் துரைத்து
பூண்ட புமைவழியைப் போசதா ளிலைக்கேயோ (௨)

எண்ட வடப்பொல்லாப் பாரஞ்சொ னைதயிர்க்கள
சண்ட பிணைவச் கண்டசணிப் பைசகப்பரசுபாகிகளோமோ.

சாறுந சணைவாக் தீயபிரா னென்ன நமிப்பா
குாறுந சணிப்பகருக்க ஏறிப்பிடு நாடிரோமோ. (௪)

இனமாவு மெகதை யபீஷையடிப்ப செலைமை
நினறுதபாதீர தினறுவிடு நாமோரோசா (௫)

பொல்லாத பூதப் புலாறுடம்பிற் பாமை
கல்லாத வணப்பிற எலைதிருக்கு நாமோமோ (௬)

பொய்த்தக்க அவத்தினை யகசடக்கப் போர்ப்பட
மெய்த்தக்க ஆவசதில விழித்துவி நாளோமோ. (௭)

ஐயோ விதியை வருந்தசாக கோசர்ப்ப
மெய்யோ விழிக்க விரவிபிடு நாளோமோ (௮)

கூறரிய மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டபடி கொண்டதன்றி
யாறி யிருந்தங் களிப்பிக்கு நாளேதோ. (33)

மாயப் பிறப்பில் வருந்து மயக்கமறக்
ஆய வருட்பரப்பில் தோய்ந்துவிடு நாளேதோ. (34)

பரிபூரணக் கண்ணிற் பாலமுத முண்டே
இரவுபகல் தேசிகனைப் பொருந்திவிடு நாளேதோ. (35)

ஒன்றாக ஞானக் குருபரனார் சொற்கேட்டுப்
பொன்றாத வானந்தமயப் போதகவிடு நாளேதோ. (36)

ஊனமிலா வின்ப வுருவே யுருவாகி
யானெனது நீங்கி யிருந்துவிடு நாளேதோ. (37)

பெருக வந்தருளுந் தேசிகர்க்குப் பினைவந்து
பாரு மனத்துயர பாறிவிடு நாளேதோ (38)

என்னுயங் குருநாத னிட்டபணி செய்துமிக
நின்றபடி நில்லாத நெகிழ்ந்துவிடு நாளேதோ. (39)

ஆசையென மற்ற வழியே யறிவொழிந்து
பேசநினைவில்லா மாகி யிருந்துவிடு நாளேதோ. (40)

அவனை யவனா யதுவைக் கருதிச்
சிவனை மறந்திருக்குஞ் சிந்தைவிடு நாளேதோ. (41)

நீதிலா வின்பச் சிவமே சிவமான
போதெல்லாங் காணப் புலப்படுவ தெக்காலம். (12

காணரிய ஞானக் கடலே யிடமாகத்
தானுமே தேசிகனே தந்தருள வேணுமே (13

முன்புவினை யெப்போது முட்டாத தந்தபோ
லன்புடனே யின்ப மருந்தருந்து நாளென்றோ. (14

வேறு நினையாமல் வீட்டின்பத் தின்புறவே
நாடி யிருந்திருக்க வண்ணமே தந்தருளே. (15

முத்திதாய்வா ரிந்த வுலகை மறந்துணர்வி
னித்தமாய் நின்றுவிட நின்மலனே தந்தருளே. (16

அவயோகந் தன்னி லாசையற வென்றுஞ்
சிவயோகத் தானந்தத் தேசிகனே தந்தருளே. (17

சத்திய ஞானமானந் தானந்த தாணுவே
நித்தமாய நின்றுவிட நின்மலனே தந்தருளே. (18

வருகாலத்திரங்கல் - முற்றும்.

[illegible]

அநுபூதிவிளக்கம்.

[illegible] முறையாக
[illegible] போற்றுவாம் (1)

[illegible]
[illegible] (2)

[illegible]
[illegible] அநுபூதி கூறுவாம் (3)

[illegible]
[illegible] செப்பியவா செப்புவாம் (4)

[illegible]
[illegible] மெய்ப்பொருளைக் கூறுவாம். (5)

[illegible]
[illegible] அநுபூதி கூறுவாம். (6)

[illegible]
[illegible] அநுபூதி கூறுவாம். (7)

[illegible]
[illegible] விருத்தத்தே. (8)

சரியை முதனாற் கிரியை யாகமுப யோகந்
தொருமை தனிவின்றருளு முறையாவ நுபூதியமே (9

கேட்ட லுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவு
சேட்டமறாத் தேடுஞ் சிவானுபவஞ் செப்புவாம். (10

அண்டபிண்டம் கண்டேன் அருங்கருவி கண்டாலே
கண்டவுயிர் கண்டாலென் காரணவுயிர காணாதார். (11

மண்ணீ ரனலகால் வான மெண்சுடர்கள் மன்னுயிர்க
ளெண்ணீர்மை யானா சிவனுருவ மல்லவோ. (12

எட்டுருவு மென்று மிறையுருவ மென்னுமது
சிட்டர் மறையுஞ் சிவாகமுஞ் செப்பியதே. (13

ஆதலா லண்ண லறிவு நினை வொழிந்திங்
கேதுநாம் வேறென் றியலுமது கவியே. (14

எல்லா மிறையுருவென் றிப்படியே காண்பதன்றி
நில்லா விடமிதென்று நீக்கநிலை கூடுமோ. (15

சுருக்கம் விரித்தலறச் சோதி நிறைவிற்
பெருக்கவிழித் தாலலது பேரின்பங் கூடுமோ. (16

எங்கே யிறையைநா மெட்டினையும் விட்டதுதா
னங்கே யழுந்தி லநுபூதி கூடுமே. (17

இந்திரியக் கோட்டை யியைந்த விடயத்தி
லநுகரித்த போது மவனிடமே யல்லவோ. (18)

பறு மறுதியுடன் பற்றிய பயின்றறு
றுபவிட மெந்தை யுணர்வுருவே யல்லவோ. (19)

ஆசை யறவியற்ற லானவிட மெல்லாநம்
பரமிட மல்லா தெமக்கோரிட மில்லையே. (20)

ஞானறவிட மெல்லாஞ் சிவமென்றல மானதபோ
ஒவ்வுறவுயிர் நின்ற சிவனிறைவி னல்லவோ. (21)

ஒன்றோ விறையுயிருக் கிப்படியோ நின்றநிலை
பொன்று வொழியா வொருவ னுறவெமக்கே. (22)

நினைப்பு மறப்புமற்ற நின்மலனே யல்லாமற்
மினைத்துணையு மில்லையென்று தெய்வமறை கூறியதே.

இனியகலவ தெங்கே யிருவினையா லெங்குந்
தனியகல னன்றருளுந் தப்பிரான் றானலவோ (24)

வெறுப்பு விருப்பென்று வேறுரைத்தா லெந்தை
யுறுபயிற்குறையாதோ வுணர்வுடையோர் சொல்லுவரே.

வேண்டலும்வேண் டாமலுமாம் வினையும் வினைப்பயனு
மாண்டதையோ டுற்ற வநுபூதி யானதே. (26)

பாசப் பரப்பும் பசுவும் பராபரையு
மீசனலா தொன்று மினிப்பிறக்க வில்லையோ. (27)

ஈண்ட வளப்புக் கிலவணமே யானதுபோற்
பூண்ட வுயிரெல்லாம் பொருளா யிருந்ததே. (28)

எரிசுத்தங் கொண்ட விரும்புபோ லெங்கும்
பரிசுத்த மான பராபரமே யானதே. (29)

பேதையார் தாளிணைகள் புன்றலைமேல் வைப்பளவில்
வேதையா யெங்கும் விமலனரு ளானதே. (30)

பார்த்தே னுலகப் பரப்பெல்லாம் பார்ப்பளவிற்
பேய்த்தேர் போ லில்லையாய்ப் பேரறிவே கண்டனமே.

பொய்யெங்கே மெய்யெங்கே போதம் பொறியெங்கே
மையெங்கே யெங்கு மலர்ந்த சுகமொழிந்தே. (32)

மண்முதலாம் பூத வகுப்படைய வென்னறிவோ
வண்ண லருளே யடங்க விழுங்கியதே. (33)

எண்ணரிய பூதமெலா மென்னுடைய தம்பிரான்
கண்ணி லடங்கியிடக் காணவரி தானதே. (34)

வானடையத் துற்றவிருள் வானொளித்த நேரம்போ
லான பரமசுக மல்லா தடங்கியதே. (35)

ஆநந்தஞான காந்தமணி யொளிதந்ததுபோல்
வந்தவருட் சோதியந்தில் வையமொளிர்ந்ததுவே. (36)

மௌனமய குருட னிருட்டாக திரவி வர
மாய நிலைபோல நிறைவொழிந்து கண்டிலமே. (37)

அனந்தோ யிறைக்கடிமை யையமில்லை யையமில்லை
மென்றோ பறைமொழிசற கின்றோ யிசைந்தனமே(38)

சோர சிவபாகிர சிந்தித்தார் சிந்தித்தார்
மனத்தி னுளளே பொருந்தினவ ரல்லவோ. (39)

விட்டுவிடு பேதினியில் வேறு பொருள்கோடல
விட்டினவ ரானந்தக கேள்வா தமக் கல்லவோ. (40)

சதுர திசையும் பதினுலகை மெங்குஞ்
சந்திக கரைபுரளுஞ சாகரமே யல்லவோ (41)

இந்திர சால மிடுமளவு பெய்யாகி
சாபபூ வானதுபோ லவனிநமக் கானதுவே. (42)

பேயததிரிவு மிதூப புவியென் றுணர்வளவின்
மயத்திரிவு நீர வெளியா யிருந்ததே. (43)

அசசமறுத் தெல்லா மருளாகித தந்தருளி
லைவசசவரு ளானந்த வாரிதியி லாழினமே. (44)

ஞாதனுட னொன்று முணர்ந்த வினியவையு
மேதுங் கருதாமை யேகாந்த மாய்விடுமோ. (45)

செய்தவங்க ளாலேநந் தேசிகனார் வந்தருள
வெய்துமின்பம்போது மினித்தவங்கள் வேணுமோ (46)

பருவங் குறித்திப் பாரமொளி வந்திவ்
வுருவந் தரித்தா லொருதவந் தான வேணுமோ. (47)

செய்தற் கரியதவஞ் செய்தாற்பி னல்லவோ
வெய்தற் கரியபிரா னெம்போல வந்ததுவே. (48)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பாதுகைகள் சூடியென்று
மேத்துகுரு நாதர்தம்மை யின்பருவ மீதென்றே. (49)

கச்சி நகரிலன்று கம்பர்தமைக் காரிகையா
ளிச்சித்துப் பூசித்தா ளெடுத்ததிரு மேனியன்றோ. (50)

அருளா வடுதுறையி லாவுருவா யம்மை
யிருடீரப் பூசித்தா ளெடுத்ததிரு மேனியன்றோ. (51)

கண்ணனிரு கண்ணிடந்துங் கண்ணப்பர் கண்ணிடந்து
மெண்ணமறப் பூசித்தா ரெடுத்ததிருமேனியன்றோ. 52

வேதனுட னிந்திரனு மேம்பட்ட தேவர்களு
மேதமறப் பூசித்தா ரெடுத்ததிரு மேனியன்றோ. (53)

கந்தன் கணபதியுங் கற்ற விருடிகளும்
எந்தையெனப் பூசித்தா ரெடுத்ததிரு மேனியன்றே.

கொண்டவடி வெல்லாங் குருவடிவே யென்றென்று
தொண்டர்பலர் பூசித்தார் சொல்ல முடியாதே. (55)

எவ்வடிவு மிந்த விறைவடிவே யாதலினா
லிவ்வடிவு பூசிக்க யாமுரைக்க வேணுமே. (56)

ஓருருவங் கொண்டருளுந் தேசிகன்செம் மேனிபோ
லோருருவி னின்றிங் குணரா துணர்த்தினனே. (57)

வந்த குருவடிவை வந்தித்துப் பூசித்துக்
கந்த சிவானுபவந் தானருந்தப் பெற்றனமே. (58)

அருந்த வருந்த வமையா தமுதந்
தருஞ்சமியையப் பாவியேன் றானுகக் கொள்ளுவதே (59)

ஆயவிய மில்லா வகண்டபரி பூரணத்தே
தூய குருவுருவந் தோன்றுமற் றோன்றியதே. (60)

தாய்முலைவாய் வைத்திரங்கத் தன்னியமவந் தூறுவபோ
றாயதுணைத் தாளழுந்தத் தூயசுகந் தோன்றுவதே.

தோன்றாமை தோன்றியதிற் சுகமே சுகமாகித்
தோன்றாமை தோன்றியதிற் றோய்ந்து களிந்தனமே.

சைவப் பெருமான் றவராச ராசனா
மையவருள் மெய்கண்டான பாதமலர் வாழியவே (63)

நங்கைநகர் மெய்கண்டான் காதகமலரு சென்னியின்மேற்
றங்கவிரு ணீங்கியருட் டாளுந் தபோதனரே. (64)

வாழி திருநீறு வாழிதிரு வஞ்செழுத்து
வாழி சிவாலயங்கள் வாழிதிரு வேடமே. (65)

அநுபூதிவிளக்கம் - முற்றும்

ஐந்தாவது,
தாலாட்டு.

உலகுபுகழ் மெய்கண்டா னுண்மைமருவு முசாக்கிரர்
பலவாணாநந்த சிற்றம்பலநாடித் தேசிகனே. (1)

வாயே மனமே வரையற்ற வோருரையா
னீயேநா னென்று நிலைமை யளித்தானே. (2)

தெய்வதீ ராடிச் சிவாலயங்கள் கைதொழுது
மெய்வருந்தா தப்பாநீ நானென்ற வேதியனே. (3)

கையில்விறகேறாமல் கண்சிமிட்டி நோகாம
லையமுளத் தாக்காம லாண்டபரி பூரணனே. (4)

பட்டினி விட்டுப் பலநாள் வருந்தாமே
யிட்ட மெனக்கு முனக்குமென்ற வீசுரனே. (5)

கோயில்வலம் வந்துபத கோகனகம் வாடாதே
நேயவருள் வெள்ளம் நிறைவித்த வாண்டகையோ. (6)

பேராதர வாகப் பேரறிவு போதித்த
சீராசைச் சிற்றம பலநாடித் தேசிகனே. (7)

நீயறிவா னந்தநா மிதனை நீக்கியதே
காயவழி வென்றருளாற் காட்டுங் கருணையனே. (8)

னைவெறு நமூலா யுய சனறசாமூ மைமமுகமு
ா ரனைவாபகுப காளுை வொர மெ ானிசது வகதாமே (9)

ாகைம படிந்தாக தலைவெவசபுக மகாளுவளைதய
தசரீனை யாசருனாக காடேப கருணையமேரு. (10)

கயபாயு போதமறுச காசினியோா ஞாலவிடடு
யபாளை சமாா விதம்வோாற நாயகமோ. (11)

மைமவுபு மைசமசாபூழிவு மானயாவு மையமிவும
பாயயமே யென்றிகணப போதிசக புண்ணியமேரு

போா வழிமயலளாம போசா தொழ யெதிரது
ாளாவளைசகுமபெருமை தாச தவ யயமேரு (1[illegible])

ாகசிற சரமதுவாயாபாரா விழிலுளசா
யாரசகு யளாயபாயி வாாளசாக வாரிதிமோய (1[illegible])

அருகமலத தாலு பழிவா யிருந்தவெனை
அருசமல சேகி யழியாமல வைதாமேரு (1[illegible])

மேபாகப படுகுல பிராகதிஞுமே முமப ெபு ா
தவதப பொருண்முடிமெ கேமயன்ற வேதியமேரு. (1[illegible])

சாபுறவ மேனத திகழு மேணுளா
மூரதுவாயக கொண்டிருநதெயனனை யொழித்தமேரு

சோலையாக் தொண்டரிடஞ் சேரும் பவக்கடலைப்
பாலையான் மாற்றிப் பதியாக்கி வைத்தானே. (18)

பதிக்குப் பதியாய்ப் பரத்துக்கும் பரமாய்
விதிக்கும் விதியாய் விதிக்கும் பெருமானே (19)

தேவர் முனிவர் சித்தர்கள் தேர்மறையோர்
மூவரவர்க் கப்பாலு மூவா முழுமுதலே. (20)

எங்கெங்குந் தானாகி யென்போ லுருக்கொண்டு
பங்கும் பிறவிதனை மாற்றவந்த வள்ளலே (21)

தானே வணங்கத் தலையாம் பதங்கொடுக்கும்
வேதாகாச சிற்றம்பல நாடி விநாயகனே (22)

நாணமறக் கரியானே கண்டன் றுடையானே
தாணுவே சங்கரனே சச்சிதா னந்தனே. (23)

மேலுக்கு மேலாய விருப்பாய வெறுப்பாகி
நாலுக்கு மாண்பரிய நுண்ணியனே வையாதீ. (24)

சொன்னை கமத்துறு சுருதிக்கு மெட்டாத
தன்னைத் தனமனக்குத் தந்த தனிநாடரோ. (25)

அலயங்கள் தேடி யலையாதே யுள்ளிடத்தே
சாலவுநீங் காதிருப்போனே சத்தியமீ தென்றாரோ. (26)

மானங் குலைந்து மதியழிந்து நான்கெட்டால்
நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்றாரோ. (27)

பேறிழ் மின்பம் பிணிமூப்புச் சாக்காட்டல்
ஏழுங் கருவி லமைந்ததனைக் கென்றாரோ. (28)

சாங்கி மதத்தாலுஞ் சமய மதத்தாலுஞ்
சோதிலா ஞானத்தைக் கூடவரி தென்றாரோ. (29)

வேடுவன்வாய்ப்பட்ட புழு வேட்டுவனாந் தன்மைபோல
நாட்டமேல் வைக்கிலே நற்சிவமே யென்றாரோ. (30)

ஐயமு முயிரு முளமு முணர்வுங்
தனையிலன்றிப் போகத்தாற் காணவரி தென்றாரோ. 31

கண்டார்க்குக் கண்டநாயக காணார்க்குக் காணநாயகங்
கொண்டார் கருக் கொண்ட குழியாகி நின்றாரோ. (32)

அண்டாண்ட பூரணமா யபாலைக் கபாலாய்க்
கொண்டுமதிற் கொண்டறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னாரோ.
எல்லா வுயிரு மெனதுருவே யென்றுரைத்து
நல்லோர் மனத்தில் நடித்தானைச் சொன்னாரோ. (33)

உள்ள வழியெல்லாங் கமலவழித் திறமட்டி
உள்ள மழுக்கறுத்த வொண்பொருளைச் சொன்னாரோ

முக்குயரு மூவுயிரு முப்பாழுங் காட்டியெனை
யக்துவிந் தாக்கு மருளுருவைச் சொன்னாரார். (36)

ஆணாகிப் பெண்ணா யலியா யதல்லவொத்த
கோணைத் துணையான சோதியனைச் சொன்னாரார். (37)

ஒப்பிலா ஞான வுருவே யுருவாக
முப்புரத்தைச் சுட்டழித்த முக்கணனைச் சொன்னாரார்.

உண்டி யுறக்க மொழியாப் பிணிமூப்புக
கொண்டு மகிழ்ந்த குணக்கடலைச் சொன்னாரார். (39)

மேலாந் திணையிரண்டாய மெய்யா யுயிர்க்குயிராய
நாளைய பராபரமாம நாயகனைச் சொன்னாரார். (40)

உபாயங்கட வெல்லா மொன்றாகி நின்றவொளி
யுள்ளங் குதிகொண் டொருமுதலாய் நின்றோரா. 41)

செய்வினைக ளெல்லாந் திருவினைகள் தாமாக்கி
யுய்யவெனை யாண்டருளு முத்தனைச் சொன்னாரார்.

வன்னம் புவனம்வருந் தத்துவிதமாஞ் சலையென்
றன்னுமிட மென்னிடமென் றாருருவைச் சொன்னாரா

அண்டபிண்டமுள்ள மருளுருவே கோயிலெனக்
கொண்டொருவ ருமறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னாரார்.

இன்னவடி வின்னநிற மின்னபடி யென்றறியா
னானு மடத்தி லுதித்தானைச் சொன்னார். (45)

பார்த்து நினைத்தும் பரிசித்தும் பாவமறுத்
தீக்ஷைதனை வைக்கொடுத்த வெங்கோனைச் சொன்னார்.

சிக்கையிலுற் றோர்க்குஞ் சிவலோக வீடளித்துப
பந்த மகற்றும் பராபரனைச் சொன்னார். (47)

பேதாதி பேதமாய்ப் பேரறிவா யொருமையே
யாதார மாகுமென்ற வற்புதனைச் சொன்னார் (48)

மூன்றுவினை கண்டார்க்கு முற்றுமல கெடவகற்றித்
தோன்றுவினை பாற்றுஞ் சுகோதயரோ கண்வளரீர். (49)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்வளர மெய்கண்டான மெய்வளர
வஞ்ஞானக் கண்ணகற்று மையர் திருக் கண்வளரீர்.

சுத்த மசுத்தஞ் சுகமசுக மானந்த
நித்த மநித்தமென நின்றோரே கண்வளரீர். (51

முத்தொழிலாற் செய்த முறையுலகெ லாம்வளர
வத்தரே சீராசை யையரே கண்வளரீர். (52

வையம் வளர மறையோர் தொழில்வளர
மெய்யும் வளர வருள் மேகமே கண்வளரீர். (53)

சாலநூக கடங்கார சுகாதீத மெய்ப்பொருளே
காலை லறு நதாண்ட வாதியே கண்வளரீர். (54)

இனப மிரண்டு மிபற்றியதற இனபமுமா
பண்பு நிறைந்த வருட்கடலே கண்வளரீர். (55)

மையத்தில வீழாமற றாபாதத்தி லாழாட
மையக் கருணைதந்த வாதியே கண்வளரீர். (56)

சத்திமல மைந்துந் தருவதுநாம் போக்குதற்கு
முத்தியுநா மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (57)

ழுலகு முற்றும் ஒளியொளியாய் நின்றபதம்
பாழவடி யேனமுனனே வந்து கடந்தாரோ. (58)

வதாவு மாறும விளம்புதற்கு மெட்டாத
போதானந் தசொரூபப் புண்ணியரீயென்றாரோ.(59)

கண்ணுலும் காணைக் கருத்துக்கு மெட்டாதா
ணாடி லுண்டு முததமரே கண்வளரீர். (60)

ஓங்காரக் கள்ளொளியி னுள்ளே தனைக்காட்டி
நீங்காம றாங்கவைத்த நிட்களனை வாழியரோ. (61)
ஏகதாரக சித்த விகற்பமது திரவுடல்
பூதத்தை மொன்று முழுமுதலை கண்வளரா. (62)
ஒன்றிரண்டு மூன்றுற் றொருநாலொ டைந்தொன்பா
னின்றதெல்லாந் தானாகி நின்றாரே நன்மையார். (63)

தாலாட்டு - முற்றும்.

ஆறாவது,

வெண்பா.

சேயபுகழ் மேனியனைத் தேவர்தொழுங் கோவை
வாயடருளும் பொய்யா விநாயகனை—வையமெலாந்
தாங்குதானை யார்க்கு மிலையானைக் காதற்கு
ஏற்குதானை நாவே மொழி.

என்னை வினையறியா யாறு மதுவறியேன்
முன்னைவினை கூடல் மொழிந்தருளா—வென்னைத்
திருவார் பொழிற்காழிச் சிற்றம் பலவனா
ருருவா றுநாவென்றான் றான். (1)

கண்ணுக்குக் கண்காட்டா காட்டுங் கதிரொளிபோல்
பெண்ணுக்குப் பெணவிளையாப் பேரின்ப—மெண்ணெணுக்கச்
சொல்லா ருயிர்க்குயிராய்த * தோய்ந்துணர்த்தி யின்பருத்த
வல்லான்சிற் றம்பலவன் வந்து. (2)

சென்றறிய வேண்டாவே சேராமை வேண்டாவே
யொன்றுபட வேண்டாவே யுள்ளத்தே—நின்றநிலை
கண்டாயே யெங்குங் கதிரொளிகண் காயமெலா
முண்டான தன்மைபோ லுற்று. (3)

* தோய்ந்தருந்தி யென்றும் பாடம்.

உற்றுணர்வுந் தூன்னே யொழியா வுணர்வுணர்ந்த
பெற்றனையே யெவ்வுயிர்க்கும் பேற்றினை—மற்றுமுன்
மாண்டதே பாரப்பளவின் மாளாச் சிறைவுமைமை
பூண்டதே யென்றே புகல (1)

தங்களைநா மின்பத் தடங்கடலின் மூழ்குவித்த
மங்குலைக் கேட் மறைப்பித் தீரா—மங்குலெவ
பாராதே வாரணையால வந்தாரே யாமாகிற்
பாராதே பார் பரம. (5)

பக்கமொழி கீழ்மேலு மில்லாப் பராபரத்தை
யொக்க நிறுத்தியதி லொன்றாகி—மிக்க
சிவபோக நல்கினுஞ் சிற்றம் பலவ
னவபோகந் செலலா வனைத்து. (6)

கருவி கரணமுடனே கைகலந்து நின்று
மருவும் விடயமெல்லாம் வாங்கி—யருகாமல்
சீவிப்பாய் நீயென்றான் சிற்றம் பலநாடி
பாவித்தே பாராமற் பார்த்து. (7)

கருவி கரணங்கள் கண்டுணர மாட்டா
மருவியதி லான்மாவும் வாரா—குருபரன்றான்

சிற்றம் பலநாடி தென்கா ழியர்பெருமான்
உற்றுணர்த்தாப் போதென் றுணா. (8)

அட்ட வராகமுட னைந்துவச னத்தகளு
மொட்டு முயிர்ச்செயல்க ளோரிரண்டும்—விட்டகலச்
சிந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான்பொற் செங்கமலத் தாள். (9)

வாசகாதி நான்கும் வருங்குணங்க ளொன்பானும்
போக்காமூன் றேடணையும் போனதே—நோக்கி
யிணங்கரிய சிற்றம் பலநாடி தாளை
வணங்கிநினைத் தெப்பொழுதும் வாழ்த்து. (10)

ஆசையங்க ளைந்துமூன் றுறும் வியாதிகளுந்
தேசுமல மைந்துஞ் செயகோச—மோசைதருந்
நாதுக்க ளேழுந் தணத்தான்சிற் றம்பலவன்
மேதக்க காழிநகர் வேந்து. (11)

மண்டலங்கள் மூன்று மருவுமா றாதாரங்
கொண்டு திரியுடம்பின் கூறிரண்டும்—விண்டகலச்
சிந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான்பொற் செங்கமலத் தாள். (12)

கரையிறந்த பேரறிவு கண்டது நீங்கி
யுரையிறந்த வானந்த முண்டு—திரையிறந்த
வாரிதிபோ னிலலென்று வைத்தான்சிற் றம்பலவ
னருதவு வாரிவன்போ லாங்கு. (13)

நான்னை மறைத்தவிரு ளெங்கேனும் போனதோ
நின்னருளிற் கெட்டதோ நின்றதோ—முன்னைத்
தவகுருவே சிற்றம் பலவனே சண்மைச்
சிவகுருவே நாயேற்குச் செப்பு. (14)

அல்லாா பொழிற்காழி யம்பலவன் றன்வார்த்தை
யெல்லாஞ் சிவமா யிருந்ததே—தொல்லாழி
வெள்ளம பரந்தக்கால் வேறுபுனல் தோன்றுமோ
வுள்ளஞ் சிவத்தே யொளித்து. (15)

குலாலன் றிகிரி சுழல்வண்டு கொள்ளி
யுலாவுங் கறங்குவரி யொத்தே—மலாதியா
லாரா வடியே னுலகி லலம்வருகை
பாராய் திருவேகம் பா. (16)

மாதாவா மாயை யரித்தாள் மரித்திடத்தே
பேதமிலாப் போதன் பிறநதானே—யாதலா
லாசூசந் தானிரண்டு மானேனென் பூசிக்கத்
தேசாசிற் றம்பலவா செப்பு. (17)

வேலையலை போலெனக்கு மேதினியில் வாதனைநோய்
வேலை யலையெறிந்து விட்டதே—வேலைபோல்
நித்திய கோசரத்தி னில்லென்றான் காழிநக
ரத்தன்சிற் றம்பலவ னாங்கு. (18)

பாசமுங் காமப் பதியிற் கலவாம
லாசறுநன் முத்தியெனக் காக்கினான்—தேசிகா கோன
செங்கேல் வயற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
நன்னெறிக் குண்டோ தாம். (19)

காய மவரவாய்க் காணுங் கருத்தொழிந்து
காயமொழிந் தான்மாவைக் காணேனே—நாயேனை
தென்புகலித் தேசிகனே சிற்றம் பலவனே
யென்புகல்வே னென்செய்கே னியான். (20)

காயமொழிந் தான்மாவைக் கண்ட முறைமைபோற்
றாயவரு டோனறவுயிர் தோன்றும—லேயதற்குத்
தந்தருள்வன் சிற்றம் பலநாடி சண்டையாகோன்
வந்தருளப் போனவா மாண்டு. (21)

உற்றவுயிர் தோனறும ஹுள்ளுணர்வு தோன்றுவபோற்
பெறறவரு டோன்றுமற் பேரின்ப—முற்றுமிகக்
காட்டினான் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
வாட்டினான் வாதியா மல். (22)

காணு மிதத்தா லுங்கா ணினைந்து பார்ப்பளவி
லாறு வறிவழி யல்லாது—வாறுமெந்
தென்புகலிச் சிற்றம் பலநாடி சோத்தளித்த
வின்பருந்த வாரா தெமக்கு. (23)

சிற்றம் பலநாடி சிபாத வல்லபங்கள்
சொறுமிகழும் பைங்கிளியே சொல்லக்கேளுற் றவருங்
காணாது காட்டியது காணாது காட்டியது
காணாது காட்டியது காண். (24)

ஆணவமே போமாயை போமான விருவினைபோம
காணவரு மாமாயை காணும்போம—வேறுபுரத்
தேசிகர்கோன் சிற்றம் பலநாடி சேவடியைப்
பூசைசெய யாம்பூண்ட போது. (25)

ஆற்றவரி தாற்றவரி தையகோ வாணவநோய்
வேற்று விகார மிகக்கொடிது—மாற்றுதற்குத்
தேசிகர்கோ னென்பளவிற் சிற்றம் பலநாடி
மாசிதுவோ வென்றுரைத்தான் வந்து. (26)

தேனேயுங் கண்மலராற் சிற்றம் பலநாடி
தானேதன் பேரின்பந் தந்தானே—யூனே
நெருங்கியக்கா லல்லாது நீளமிழ்தந் தாரீர்
கரும்பினங்கா ளுங்களுக்கென் காண். (27)

அன்றிலே யின்ப வகண்டபரி பூரணத்தி
லொன்றிலே யென்னை யொழித்தவரார்—சென்றுமதிச்
சேவாகுங் காழிநகாச் சிற்றம் பலநாடி
காவாமற் காத்தருள்வோர்ன் காண். (28)

கான மயிலே கடல்சூழ்ந்த காழிநகாத்
தேனவிழ்தார் சிற்றம பலநாடி—பானிடரி
லென்றுட லாடாதே யின்பந் திகழ்மன்றி
லன்றாடி னானென்றே யாடு. (29)

பலவின் சுளையருந்தும் பைங்கிளியே யென்றன்
மலவன் கிளையறுக்க வல்லான்—றலைமுழுதுஞ்
சென்று தொழுங்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
யென்றொருவன் காணு மிதற்கு. (30)

தேடும் பொருளுடனே சேமித்து விட்டனரோ
நாடுந்தம் மூர்பேரு நானிலத்தோர்—வீடறிஞர்
சேமமே பொற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
நாமமே கேட்பதல்லால் நாம். (31)

சர்க்கரையென் றுவிரதந் தானுமோ நெஞ்சமே
சிற்பரன்சிற் றம்பலவன் றேசிகர்கோன்—நற்பதத்து
ணில்லாயே யாகில் நெடுநாளே நீகற்ற
சொல்லாலே யாமோ சுகம். (32)

நூல்கொண் டுணர்வனவும் நண்ணுணர்வாற் சொல்வனவும்
பால்கொண்டு விற்பான் பயன்போலுங்—காலகொண்
டறியாமை மாற்றுசிற் றம்பலவன் வைத்த
நெறியே நிலையாக நில். (33)

என்பிறவித் * துன்பறுப்ப தென்றேசிற் றம்பலவா
நன்பிறவி யென்போல நண்ணினா—பின்புறவே
பொய்யாத நால்வர்க்கும் போதித்த மோனவுரைக்
கையா கருணா கரா. (34)

விகற்பமிலா ஞானம் விமலனார் ஞானம்
விகற்பமெலா மிக்கசடந் தானும்—விகற்பமெலாம்
என்னாலே யென்றா னெழிலார்சிற் றம்பலவ
னுன்னாலே யென்றுரைத்தே னுற்று. (35)

போக்குவர வில்லைப் புனிதற்கு மாயைக்கும்
போக்குவரவாருயிர்க்கோபோற்றென்றேன்போக்குவர
வங்கங்கே யென்றா னருளாற் சிற்றம்பலவ
னிங்கிங்கே யென்றுரைத்தே னியான். (36)

இன்றகன்று நின்றீ ரினிக்கூட வாரீரே
யன்றகலா மும்மலங்க ளல்லவோ—துன்றுபவந்

* துன்பகற்றல் என்றும் பாடம்.

பேரத் தருளுஞ் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
பாரத் தருளாக கண்டெய்யப் பட்டு. (37)

யானெனது நீக்கி யிறைபணியி லொன்றுநகி
யானெனது நீங்கா திருந்திடுவன்—யானென்று
ஆங்கார மாய போற்றுஞ் *கண்டெய்சசிற் றம்பலவன்
பாங்காமற் காத்தாண்ட வாறு. (38)

உண்டுவது முன்றுமேல யுமது தொழிந்துதில்லை
மன்றுவது முன்றுமேல மற்றிலலை—யென்னுமது
நாவழியேன் சிற்றம் பலநாடி நானெனநீ
தாவழியாமை யாரறிவார் தான். (39)

இறந்துபிறந் தெய்த்த வினைப்பொழிக்க வென்றே
பிறந்துலகில் வந்தாய் பிரானே—யறந்திகழும்
போதா புராதனனே பூரணனே பூம்புகலி
நாதாசிற் றம்பலவா நான். (40)

மைந்தா வெனவழைத்து மாயா வுடம்பகற்ற
விந்தா வறிவென் றிசைவித்தா—யெந்தாயே
யாதார மேதென்றே னுங்கறிவே தானென்றான்
றாதார் மலர்த்தாள்க டந்து. (41)

---

* கண்டுய்யப்பண்டு என்றும் பாடம்.

ஆண்டகுரு சிற்றம் பலவா வடியேற்காய்
மீண்டு மெழுந்தருள வேண்டாவோ—நீண்டமால்
ஆரணனுங் காணாத வானந்த வாரிதியைப்
பூரணமாய வையாத போது. (42)

யாரோ பிறந்தேனை யாரோ சிறந்தேனை
டாரோ பறந்தேனை பொனவாழ்வு—ழுனாபிலா
வுண்டுளனே யாவு முதலாயே தீர்த்தாற்றி
டெண்ணுமவனே னிறைவனுடையார் போ. (43)

பட்டதே யுலகினை யாற்றிற் பெருமையினை
விட்டதே யிவ்வுடலினை மிகாவினை—கட்டே
சிற்றறிவிற் பேரறிவு சேரும் படிநாடி
பொற்கழலைவைத் தாட்கொண்ட போது. (44)

ஊட்டி யுறக்கி யுணர்த்தி நடத்தியினைக்
காட்டி யறிவிற கலப்பித்தும்—தேட்டமறத்
தந்தான்சிற் றம்பலவன் சரணைத் தவராசன்
வந்தா னிதற்கோ மகிழ்ந்து. (45)

நினைநிலை தானே நிலையிற்கு நீபிரிந்திட்
டொன்றுமை விருப்பித் துணையாகே—யெவரும்
திருமருவு காழிநகர் சிற்றம் பலவனை
மருமருவு தாடலைக்கே வைத்து. (46)

நீங்காம லென்னறிவி னின்று நிறைந்தருளி
நீங்கா வுடலுலகாய் நின்றனையே—யாங்காண
வந்திருந்த சிற்றம் பலநாடி வாய்த்தசுகந்
தந்திருந்து மிப்படியோ தான். (47)

பார்த்தபொழு தெல்லாம் படுபிணமென் றிவ்வுடலைப்
பேர்த்தறிவில் வைத்த பெருமானே—சோத்தபுகழ்
மெய்கண்ட நாதனே வெங்குருச்சிற் றம்பலவா
கைகண்ட துன்வடிவே காண். (48)

தானே யெனைவிரும்பித் தானே சமைந்தருளித்
தானே யெனையாண்ட தற்பிரான்—தானே
தனக்கினிய சிற்றம் பலநாடி தாள்போல்
எனக்கினிமை யுண்டோ வினி. (49)

போதாதோ விப்பிறப்புப் போந்தக்காற் போந்தபய
னாதாந்தச் சிற்றம் பலநாடி—வேதாந்தத்
தந்தத்தே வைத்தருளி யப்போதே வந்ததிலை
சிந்தைத்தே யாருஞ் சிவம். (50)

அறிவு சதுவிதங்க ளான்மாக்கண் மூன்றும்
வெறிமாயை நான்கன்விதம விட்டுப்—பிறியாத
தீவினைக டானறியச் செப்புசிற் றம்பலவா
யேவுபுகழ் வெங்குருவாழ் வே. (51)

வன்றவுடற் கன்மமா யின்னுஞ் சஞ்சிதமா
யான்றவரு மார்ச்சனையு மாருநா—தோன்றியிடுங்
கவினையா நல்வினையார் சிற்றம் பலநாடி
றவினையாம் போனுந் தொலைந்து. (52)

நாதாதி வாகநாதி நான்குதரு மந்திரங்கள்
காதாரு மந்திரங்க ளாதிரங்கள்—போதத்தை
சந்த நுரு மாயானை யணைபரசிற றம்பலவான்
வந்தருளப் போனவா றாண்டு. (53)

பார்க்கிற பாமகக்கம் பாரா விழியுலகா
நோக்கிய நின்ற நிலைபோல—வோக்க
வுரைத்தானசிற றம்பலவ னெண்காழிக் கோமான்
கரைத்தான் கரையாக் கனம். (54)

பன்னு பழபாடி வாயத்தவருண் மைந்தர்க்
கின்னமொரு போத மியம்புவோன்—றொலலுலகைப்
பைமமறியாப் பார்க்கிற பரையாகு மப்பரையைப்
பையமறியாப் பார்க்கிற பரம். (55)

ஞாதான வுள்ளுணர்வுந் தொல்லையிரு ளாணவமும்
வேதாவு மாலுமாய் விட்டதே—நாதாந்தச்
சிற்பரமாஞ் சிற்றம பலநாடி தேசிகர்கோன்
றற்பரன்வந் தாண்டருளியின் றுணை. (56)

பாவி படுமனமே பாவிநீ பஞ்சமலந்
தாவி சடந்தவிராச் சண்டாளா—வேரவாம
லன்றே யறிவா யகண்டபரி பூரணமாய்
நின்றே யழுந்திலையே நீ. (57)

நீயே பகையுனக்கு நில்லா வுடம்புலகப்
பேயே யுறவாகப் பேணினையே—தூய
வறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நீங்காச்
செறிவுக்கு ளில்லாமற் சென்று. (58)

தன்னைநான் காணிற் றனித்தமுக லல்லவே
யென்னையான் காணி லிரண்டாவேன்—பின்னையறச்
சும்மா விருக்கச் சுகமாவென் றெருணிபுரத்
தெமமான்சிற் றம்பலவ னென்று. (59)

தன்னை யுணர்வென்னிற் றானாய் நின்றிடுவே
னென்னை யுணர்வென்னி லியானாவேன—பன்னுபுகழ்
சைவாசிற் றம்பலவா சண்பை நகாதிபா
வெவ்வாறு காண்பே னியான். (60)

பிறவா ரிறவார் பெருந்துயர மெய்தார்
மறவார் நினையார் மருளார்—புறவாரூர
தேசிகன் சிற்றம் பலநாடி சேவடிக்கே
வாசமல ரிட்டிறைஞ்சு வார். (61)

போதத் திருக்கறுக்கப் பொற்சிந்தை நந்தியாய்
மேதினியில் வந்தருள வேண்டிற்றே—நீதிலா
வாரணங்க ளென்கு மயன்மாலுங் காணாத
பூரணமோ கெட்டேனிப் போது. (62)

மூலமல மொன்றுடனே முற்றிவருங் கேவலம்பின்
சாலுமதோ மாயை தருஞ்சகலந்—தூலமிலாச்
சுத்தவத்தை தோணிபுரத் தோன்றல்சிற் றம்பலவன்
வைத்தபடி காட்டினான் வந்து. (63)

கால்வாங்கி யேங்கியது கான்று நினைவுவரு
மேலாங் குணர்வோடு மீதழிபு—மாலாய
சாங்கிரத்தி லந்தவத்தை சண்டைச்சிற் றம்பலவன்
போக்கியபின் றந்தான் பொருள். (64)

அதிரும் புலன்கரிக ளாயுமனந் திண்டேர்
கதிபொன் றியகுணமாக் காலாள்—சதுரங்கம்
பூட்டினாற் போலிருக்கப் புக்கடிகிற்கும் புதுமை
காட்டினா னம்பலவன் காண். (65

வெண்பா முற்றும்.

ஏழாவது,

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்டகாழிச் சிற்றம்பநாடி நற்றேசிகனை,
பார்கொண்டுபோற்ற வோர்பாமாலை சொல்வனிப் பா
வினுக்கிங், கேர்கொண்ட சீர்தனை யெல்லா நிறைந்திடி
லங்கியிடப், போர்கொண்டமும் மதக் கற்பகயானையை
ப்போற்றுதுமே.

சாதலிழ்தாமரைப் பொற்றுளிரண்டுமித் தாரணி
மேற், போதருன்மாதவ மேதுசெய்தேனென் புகலிக
நாச, சேதனஞானசிற் றம்பலநாடிநற றேசிகனே, யி
கெனதாவி யுடலொகிநின்றது வெத்தவமே. (1)

தூயவெண்ணீற்றுச் சிற்றப்பலநாடி தொடர்ந்தரு
ளாற், றீயமலங்க ளறுத்துயிர்காட்டிய திருவருளி, லோ
பவிருத்தி யமுதாட்டுநல்லுப காரத்துக்குக், காயமுயிர்
பொருள் கைம்மாறதாகக்கைக் கொண்டனனே. (2)

ஈதொருவாசகங் கேட்டிலரோயயன் மாலிருவா, தி
ஏறவாண்டசிற் றம்பலநாடி திருமுன்சென்று, போத

றாம்போதத் தயிரானபோதமும் போதத்தின்ப, சாத
முஞ்சாதப்பின் சாகாமனத்தையுந் தந்ததுவே. (3)

காண்கின்றகண்கதிர் காட்டாதபோதில்லைக் காண
வன்றோ, பூண்கின்றவண்ணைறன் போதமல்லா தில்லைப்
பூம்பொழில்கள், சேண்சென்றகாழ்ச்சிற் றம்பலநாடி
சிரபுரத்தோன், விண்சென்று போனதிக் காலமெல்லா
மெய் விளைவின்றியே. (4)

ஒன்றுணவத்துட னென்றுதல் போது முடம்பினு
யிர், நின்றுலதாவென்ன நின்றதுபோது நிமலனுடன்,
சென்றுடனைவத்தசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ, னென்
றூர்கள்காணும் பவக்கடலேறி யிருப்பவரே. (5)

அறிவாவதென்று மவன்வார்த்தைகேட்ட லதனி
ன்மிக்க, வறிவாவ தென்று மவன்மேனி காண்ட லதனி
னமிக்க, வறிவாவ தென்று மவனுமஞ் செப்ப லதனின
மிக்க. வறிவாவ தென்று மவனையிராக வறிகுவதே. (6)

என்னை யிருத்தி யறிவித்த போதினு மென்னறிவி
ப், றன்னையி ருத்தி யறிவித்த போதினுந் தந்தகண்ணிற்,
பின்னை யிருத்தி யறிவித்த வாறின்பப்பேற்றினுக்கு, மு
ன்னை யிருத்துசிற்றம்பலநாடி மொழியொன்றினே. (7)

படைத்தளித் தாரென்றன் பாசம் பறித்தில ரப்ப
டைப்பைத், துடைத்தொழித் தாரென்ற னுண்மை
சொன்னாரில்லைத் தொல்லையிரு, ளடர்த்தருட்டாடலை
யைம்முகர்தந்தில ரைங்கலையு, முடைத்தொழித் தார்
சண்மைச் சிற்றம்பலவ ரொருவருமே. (8)

உள்ளேவிழிக்கி னுணர்வாகிநிற்ப ருணர்வுதனக்,
குள்ளேவிழிக்கி னுணர்வல்லராகுவ ருயிமெத்துங்,
கள்ளேயுந்தாமச்சிற் றம்பலநாடினர் வல்லகள்ளம், விள்
ளேனொருவர்க்கு மானந்தபோகம் விளைந்ததுவே. (9)

அறிகின்ற தொன்றை யறியும் பொழுதறிந் தை
மபுலனின், பொறியின்றி யொன்றையும் புந்திசெய்யே
ன்றென் புகலிநகர், செறிகின்ற சிற்றம் பலநாடிநின
று செலுத்துகையாற், குறிகொண் டறிவதுண் டோ
பொறி யோடுகுறித்து நின்றே. (10)

என்னறியாமலெனைக்குத் தெளிவித் தெனதறிவி
ற், றன்னறியாமலுங் தந்துவிட்டானைச சதுமுகன்மால்,
முன்னறியாதசிற் றம்பலநாடி முதலியெங்கோன், பின்
னறியாத பிழையனுகாமற் பிழைத்தனனே. (11)

முத்தியும் பெத்தமு மொன்றாகக் காட்டி முழுதுநி
றை, சத்தியங்காட்டிச் சதாசிவங் காட்டிச் சதுவிரண்டு,

சித்தியுங் காட்டுசிற் றம்பல நாடி சிரபுரத்தோன், பசு
திபுஞானமு மில்லாத வென்னைப் பரிந்தெடுத்தே. (12)

அன்றள வின்றள வாதர வாகிய வண்ணலைச்செ
ல், றொன்றிய தில்லை யவனறி வாய்நிற்க வும்பர்தொ
ழச், சென்றரங் காடுசிற் றம்பல நாடி சிரபுரத்தோ, னி
ன்றநிலையி லவனுடன் வாழ நிறுத்தினனே. (13)

பாற்கடல் வாழும் பணிலங்க ளுவிலப் பானிறை
ய, வேறகறி யாமற் பிறிதிரைதேருமற் றியமுறைபோ,
னீக்கறி யாவுயி ராகந்தத் தோடு நிறைந்தைம்புலன்,கா
க்கறி யாமற்சிற் றம்பல நாடினர் காட்டினரே. (14)

அறிவுஞ் செயலுமென் னுசையு மந்தக் கரணங்க
ளும், பொறியும் புலனும் புலனுண போதமும் போக்கி
யின்பஞ், செறியநின் றுண்டசிற் றம்பல நாடி சிரபுர
னைப், பிறியும் படியினைந் தாலிது போலும் பிழைப்பில்
லையே. (15)

அலைவற் றிருக்கைக் குபாயஞ்சொல் லென்றடி
யேன்விரும்ப, வலைவற் றிருக்கைக் கருளிச்செய் தான
ண்டம் வெள்ளங்கொள்ள, வலைவற்ற காழிச்சிற் றம்ப
லநாடி யடுத்ததுநீ, யலைவற்ற வான்பொரு ளாகிநில் லெ
ன்றடி வைத்தனனே. (16)

அறியாமை பாச மறிவாவ தண்ண லதுவதுவாய்ச, செறிவா னுயிரென்று நிரச்சொன் னுன்றென் சிரபுரத்து, நெறிநாளு நல்குசிற் றம்பல நாடிதன் னேர்களெல்லாங், குறிநாடிப் பார்க்கி லிறைவரல் லாத குணங்களின்றே.

மொழியா லுரைக்கிற் குறிக்கப் படுமென்று மூதறிவா, லொழியா திறைவையு மாநந்த வாழ்வையு மொண்புகலி, யழியா விரதன்சிற் றம்பல நாடி யகமகிழ்ந்து, விழியா லெனக்களித் தான்விழித் தேனின்பமேவிட்டதே. (18)

ஒடுக்கம் விரித்த லிறைவற்கு மில்லை யுயிர்க்குமில்லை, யடுத்தது தானல்ல னுவா னிறைவ னதுவுமிராம், விடுத்தது பாசம் விடாதது மற்றின்ப நூலையுமே, தொடுத்தருள் காழிசசிற் றம்பல நாடினர் சொற்றனரே. (19)

வாக்கி லிருப்ப தவன்றிருநாம மனந்தனிலே, தாக்கி யிருப்ப தவன்றிரு மேனி தரணிதனிற், போககியிருப்ப தவனேவ லென்றும் புகழ்ந்துமறை, காக்குங் கழிணைச்சிற் றம்பல நாடியைக கண்டபின்னே. (20)

அன்பா லறம்பொரு ளுல்வர்க் குரைக்கவன் று லகிழற், றென்பா லுகந்தசிற் றம்பல நாடிநின் சீரருளா,

லூன்பா லுருகிக் கலந்தடி யேற்கின்ப மூட்டியநீ, யெ ன்பா லுனக்குப் பயனென் கொலோ வென்றறிகிலனே

பொறிபுக் குழலுமென் போததைை மாற்றித்தம பூரணத்திற, குறிபுக்கு நின்று குறியா தவிழ்பவர் கூட் டநதன்னிற, செறிவுக்கு நல்குசிற றம்பல நாடி சிரபுரா த்தோ, னறிவுக் கறிவு திருமேனி யான தறிந்திலனே.

பறறறப பற்றறவென்பதெல் லாம்பசு பாசம்விட ல், யற்றெருரு பற்றற விலலையென் றூன்மன்னும் வெங்க வினையச், செற்றருள் சிற்றம் பலநாடி வண்மைச் சிரபுர த்தோ, னுற்ற தபோதன ரேயொழிக் தேயிரு முமமையுமே. (23)

முன்புகண் டேனில்லைப் பாசம் பசுபதி மும்முத லும், பின்புகண் டேனில்லை யென்னகண்மாயம் பிறங் குதொண்ட, ரபுன்கண் டாண்டசிற் றமபலநாடி யருட் புறவோ, னின்புகண் டாலிஃதா லுற்ற வாறென்கொ லெண்ணுவதே. (24)

பாசந்தந் தானில்லை வாங்கிய பின்பர மாநந்தத்தே, பாசந்தந் தான வாங்கிய தெப்படிப் பாலனுக்குப், பா

சந்தந் தானைப் பதத்தா லுதைத்தந்தப் பாலனுக்குப்,
பாசந்தந் தாண்டசிற் றம்பலநாடி பராபரனே. (25)

பூம்பொழிற காழிச்சிற் றம்பல நாடியைப் பூசித்த
போ, தாம்புவி தன்னிற் றவங்கள்செய்யார்கள்சா ரூ
பியத்திற், போமபடி யோகத் தியானத் திரார்கள் புனி
தனுயி, ராம்படி கண்டு பரபோகந் துய்த்திளைப் பாறு
வரே. (26)

நில்லாவுடம்பும்பொருளுநிலையென நின்றுணரும்,
பொல்லாதபுன்மையர் புன்மையை நீத்துப் புலன்வழி
யே, செல்லாதொழித்தசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ
ன், எல்லாம் பொய்யென்றிரு பாதம்வைத்தானின்ப
மேலிட்டதே. (27)

துண்டத்துக்கண்வைத்துத் தாரமனம் வைத்துத்
தோன்றுசுடர், கண்டத்தைக்கண்டு கருத்தழியாமற் க
ருதுசமன், தெண்டத்தைமாற்றுசிற் றம்பலநாடி சிவா
னந்தத்தேன், வண்டொத்தருந்தி நினைப்பு மறப்பற்று
வாழுமினே. (28)

ஆபாசனுகி யணுவாயிருந்த , வெனையழைத்து, நீ
பாவிபாசத்தி னின்றிளைத்தா யென்று நீக்கியென்மேற்,

ரிபோதம்மைவைத்தசிற் றம்பலநாடி திருவுருவை, யேபாவி
பாரென வென்றிசைத்தானென்க ணின்புறவே. (29)

முத்திதனைச்சிற்றம் பலநாடி ஞானமுழுமுதலே, ய
த்தனை யத்தனென் றுதரிப் போர்களா தாரமென்றே, பி
த்தினைநீக்கிப் பிறப்பிலியென்று பிறக்கணித்தி, ரித்தனை
யோமலங் காளிதுகால மிரங்கியதே. (30)

எல்லாமறிந்த வறிவாகிநின்றிடு மிச்சைதொழில்,
புல்லாமற் புல்கிடும் பூரணவின்பமப் பூரணமே, நில்லாநி
லைமை சுகாதீதவுண்மை நிகழுமப்பாற், செல்லார்பொ
ழிற்சண்பைச் சிற்றம்பலவர் திருவுருவே. (31)

தத்துவக்கத்துஞ் சமையவிரோதமுஞ் சாத்திரஞ்
சேர், புத்தகப்பிதற்றையும் புந்திமதத்தையும் போட்
டிடென்று, வித்தகன்சிற்றம் பலநாடிவேணு புரத்திறை
வ, னுத்தமமான சிவானந்தபோகத்தை யூட்டினனே.

சண்பைக்கதிபதி சிற்றம்பலவனென் சஞ்சிதமாம்,
புண்பைக்குரம்பையும் போகாவிருளும்பொருந்திவரும்
பண்பைக்கெடுத்துத்தன் பாகத்திலேபணிவித்தவன்றே
யெண்பத்துநான்குநூ றாயிரந்தாயருமேங்கினரே. (33

சங்காரகாலந் தனிலோர்மலத்தொடு சார்தலுமாக,
தொங்காதுடல்விடுங் காலமுமாந்தொல் கருவியெலாம்,
பொங்காமன் மாற்றிய போகம்புகல்கின்ற காலமுமா,
ங்காதல காழிச்சிற றம்பலநாடி நவின்றனனே. (34)

மலங்கா ரணமா யவத்தையுண் டானது மாயை
பிறைம், மலங்கா துணர்த்து முறைமை யுண்டானது
துய்ப்பதற்கு, நலங்காண வீச னடித்தலுண்டான தெ
னநவின்றான், தலங்காண வந்தசிற் றம்பலநாடி தவத்
தரசே. (35)

சாக்கிரச் சாக்கி ரவத்தை யவத்தை யுணர்த்துந்த
ன்மை, நீக்கியநாலுக்கு மிப்படி யாகுமெனநிகழ்த்தித்,
ாக்கிலைத் தாண்டசிற் றம்பல நாடிதண் காழியண்
ண, லாக்கிய போதமெய் யானந்த போதமு மாய்விட்
டதே. (36)

சுத்தக்கருவிக ளாந்துங்கொண்டே சொல் லவத்
தயைந்துஞ், சித்திக்கும்போதத்தி லொன்றொன்று
சன்றிடுஞ் சென்றதெல்லாம், பத்திக்கு நல்குசிற் றம்
பலநாடி பயின்றதெல்லா, முத்திககரையது வாய்ச்சிவ
ாகமு முன்னின்றதே. (37)

தருக்கியுருக்கொண்டு தான்பிறந்துய்த்தல் சகலமே தானு, சுருக்கியுபாதியைத் தூநெறிக்கேவைத்த தோன்றல்சுத்த, மிருக்கிலிருக்குஞ் சிவபோகந்துய்த்த விறைகலத்தல், செருக்கியுணர்த்துசிற் றம்பலநாடினர் செப்பினரே. (38)

மூலக்கனலை முடுகிமுடுகி முழுமதியின், பாலைப்பருகிப் பரவெளிக்கே சென்று பற்றிநின்றார், ஞாலத்தில் வந்தசிற் றம்பலநாடி நரும்புறவோன், சீலத்திற்றந்த சிவானந்தம் போலுமெய்ச் சித்தியன்றே. (39)

சற்றுநடுவொடு கீழ்மேலுமெங்குஞ் சுகவடிவாய்ச் சற்றுஞ் சலிப்பற்ற தன்மையுன்னார் சில சாத்திரங்கள் கற்றும் பிறருடன்கேட்டும் பலருடன் கத்தியும்போய், மற்றும் புவனத்தி லாசைவிடாமன் மயங்கினரே (40)

அந்தரங் காற்றங்கி நீர்மண்கொண் டேநின்ற வையமெல்லா, மிந்திரசால மெனக்காட்டிமீட்டு மிறைநிலையிற், றந்தருள் சிற்றம் பலநாடிவண்மைத் தவப்பெருமான், வந்தபின் காணுஞ் சிவலோகவாசல் வழங்குதே. (41

சிற்றைக்கதிபதி நந்தியெங் கோன்றிரு வாக்குக்கோர், பற்றைத் தவிர்த்துச்சன் மார்க்கத்தை நகுரு

ண்புமன்றி, மற்றைச்சமையத்தை வாயடக்காநிற்கு
ரயஞ்செய்யுந், தெறலைப் பிடுங்கிச் சிவலோகவாசல்
றப்பிக்குமே. (42)

வணக்கே தகைபுடை சூழ்காழி காவலன் மன்னு
ர்பர், சினக்கேண்மை செற்றசிற் றம்பல நாடி திரு
நவை, யெனக்கே தெரியுமற் றென்னையு மாட்கொண்
விவ்வருமை, யுனக்கே தெரியுந் தெரியா துபின்னை
ாருவர்க்குமே. (43)

ஆறுறுநீக்கி யருட்கரைக்கேயினைப் பாற்றும்பின்
, யேறாத வாரிதிக் குள்ளேயழுத்திடு மென்வினைக்கு,
றுன சிற்றம் பலநாடி வண்மைச் சிரபுரத்தோன், பே
s நம்மைப் பிழைப்பிப்ப னென்றவன் பின்செல்லவே.

பூரண போத புரத்தே யிருந்தின்ப மேனிபுகக்,
ரணன் சிற்றம் பலநாடி யன்றியக் காழியிலே, யாரண
முடி மேலன்பர்க் கானந்த மேயளித்துக், கோரணி
ன சமையோர்க் கெனக்கொடி கட்டினனே. (45)

எல்லையில் காலந் தவமுயன்றேயில்லை யேத்தியன்
சொல்லையிரங்கித் தொழுதுநின்றேயில்லைத் தூய்ய
5ட், டில்லையுளாடிசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ, னெ
யபிலென்னை யொழித்தின்ப வானந்த மூட்டினனே.

தேன்பாயி கழிச்சிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோன்,
தான்பாசந் தீர்த்தன்பர்க் கானந்த வாரி தனைவழங்க,
வான்பாலுமன்னை முலைப்பாலுமுண்டின் றளவுமையோ,
நான்பாவி யாய்த்திரிந் தேன்பரமானந்த நண்ணுதற்கே.

இதற்றகா ழிச்சிற்றம்பலநாடியைத்தெய்வமென்றே, பாதத்துக்கேற்றபணிகள்செய்யாமற்பரந்துகெட்டேன், போதத்துக்கேற்ற புலன்வழியேசென்று பொய்யிதற் றி, வேதத்துக்கேற்ற சிவானந்தபோகத்தை விட் டனேனே. (48)

செவ் யம்புயத தாளினை யஙகைகளு, மா
னந்தமேதிருக கண்ணுஞ்செவ்வாயருள் மேனியெல்லா,
மானந்தமே யருட் சிற்றம்பலவ ரருட்பொருளு, மானந்
தமேயவன் றில்லையுங்காழியு மானந்தமே. (49)

மானைப்பொருத விழியார் மயக்கின் மயங்கியஞ்சி, யா
னைக்கனை தழி யாயுழல் வேனைவந் தஞ்சலென்றான், ஞ
ஞெத்தசிற்றம் பலநாடி வண்மைத்தவப்பெருமான், ஞா
னக்கொடைமுகில் நந்தாத சிற்றைக்கு நாயகமே. (50)

அறஙகாடடிய வடகீழலில் நால்வர்க் கறத்தினு
ண்மைத், திறங்காட்டிய வெண்ணெ மெய்கண்டநாதன்

பிருமுன்சென்றேன், திறங்காட்டி யென்னிறந்தன்னையு
மாற்றிவெண் ணீற்றையுமிட், டிறங்காச்சமாதிதந் தான்
பரமானந்த வுண்மையிலே. (51)

போதித்தருட்கு சிற்றம்பலவர் புகலிநகர்ச், சோ
தி திருவுருத் தோன்றிய போது தொடங்கியென்னைப்,
பதித்தறிவை யகலாத பாசப் பெருககமெலலாr, மா
த்தனைக்கணட புற்பனிபோல வகல விட்டதே. (52)

செழுமலர் மென்குழல் மாணுருதரத்திற சென்று
சன்று, புழுமலவாக்கை யெடுக்கவொட்டேன் புனற்
ாழுவ, குழுமலம் பட்டுவெண் சங்குசொரிமுத்
காதுங்கும்வயற், கழுமலமன்னுசிற் றம்பலநாடியைக்
ண்டபின்னே. (53)

ஒன்றென்று சொல்பவர் சொன்னாலுஞ் சொல்லு
வொன்றிரண்டா, மென்றென்று சொலபவர் சொன்
லுஞ் சொல்லுக வேதத்தியன்பர், சென்றங்கு நலகு
றமபலநாடி சிரபுரத்தோ, னன்றென்றிதாமென்று
ல்லாதழுத்தி யளித்தனனே. (54)

சிற்றம்பலநாடிகள் கட்டளைக் கலித்துறை - முற்றும்.

எட்டாவது,

துகளறுபோதம்

பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா

பதிபசு பாசந் தெரிந்தது பாச
விதிவழியை வென்றதனின் வேறாய - அதிவழங்கு
மெய்கண்டான் சந்தான மேவிற சிவாநந்தங்
கைகண்டார் காணார் கரு. (1)

உற்ற சரியை யொழியாத நற்கிரியை
குற்றமிலா யோகக் குறிநெறியு - முற்றவிப்
பிறந்தார்க டாமறியப் பேசுகே னவைபி
றந்தா ரறியாத பேறு. (2)

லொரு கழற்றி யிறைவ னெடுங்கலச
லோகர்கள் கண்ட வழிபலவுஞ் சொல்லரிய
ம்பிரான் றாள்க டணவாத வாதனையு
மப்பிரான் றங்கா ணைமைக்கே. (3)

(நூல்)

பஞ்சபூதப் பழிப்பு.

மண்ணுக் குயிராகி வந்துரத்துத் தான்றரிக்கு
மெண்ணுமுரோ மாதியிதன் காரியமாங் - கண்ணிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானுந்
துறவுமுதற் பூதத் தொழில். (1)

நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கினீ ராதி பகர்கருமங் — கார்க்குரிய
வெள்ள முதலாகு மெய்யுணரி லப்புத்தா
னள்ள விடப்படா தாம். (2)

வன்னிக் குயிராகி வந்துசுட் டொன்றுவிக்குமே
பன்னுபசி யாதி பயிலகருமம் — மன்னும
விளக்காகிப் பந்தமாய வேறுமி திற்குந்
துளக்கமிலாத தேயுத் தொழில். (3)

தேடப் பிரிகதுத் திரட்டுவிக்குஞ் செய்கரும
மோடன்முத லோவா வுயிர்மருத்து - நாடிலிவை
யல்லவாம் வாயு வருட்குருவாற் காண்பதன்றிச்
சொல்லவா ராதே துணிந்து. (4)

இருமாயை யினதேற யிடங்கொண்டு செருப வாணம
பரந்த குரோதமுதற் பாகங்களை — விரிந்த
கருமமாய வேறுகுவ கணைகள முன்னை
நாயமு மென்றே குறி. (5)

வட்ட மதுகோணை மாயாத முகமோணை
விட்ட பிறைசதுர மேவடிவ — பெட்டிய
வேதனமான மிகுந்த விடையோரா பகேசரிட
ஞெதி யதிலெயவ பாய. (6)

இப்படியே பூதத இயப்பு கணைதனெநிகதே
யப்படிநீ நிலைமை லாங்கநிகடெ — யெப்பயுய
தோனறுபற தேசிகன்முன சொனனபடி கனா நதா
நானறு யதுவா முடடப (7)

பொறியடங்காதல்.

பூத வுடம்பாயப பொருநதுடை போ பிபுலனக
ளுதனரு ளாலேசீ நாடியவை — யேதமெனத
ததத முருவுணரத் தானகறு மடமேபோதே
சததமுத லாகிவிடுந் தான. (8)

சததாதி யைக்கிளையுஞ சநதிகது நீயகல
வதநால் வருமபயனக ளாஙககறு — மெததாலும

காணுமலவ்விடயங் கைகழலக் கைகழலு
நாணுப் பிறப்பினவை. (9)

வாக் காதி யத்துடனே நீங்கவச ஞாதிவிடு
நீக்காத வுட்கரண நீங்குமே - தாக்கி
பணனமுதலாக வந்தவந்த போது
தனது செயலுணரத் தான். (10)

மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
யுன்னு முகார முபகரிக்கு - முன்னுகு
மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு
நீங்காது சித்தம்விந்து நேர். (11)

அந்தக் கரண மகல வதிற்கூடுந்
தொந்தக் கலாதித் துரிசறுமே - பந்திக்குஞ்
சித்த மயலறுத்துத் திர வுணக்கேற
வொத்த படியே யுணர். (12)

கலாதி ஞான நிராகரணம்.

பொங்கு புலனருந்தப் போதந் தருமாயை
தங்குகலை யாதி தருஞான - மிங்கிதனை
நீங்குபடி மாவைக நின்போத மொன்றிரண்டு
தூங்குபடி யில்லாய்து ணிந்து. (13)

கால நியதி கலையாதி தத்துவங்கள்
சாலவறி விச்சைதொழி ழுன்பூக்தன் - மூலமா
மாயை மயக்கல் வரைத்தல் வினைக்கூட்ட
லாயவிட லாமென் றறி. (14)

சுத்த தத்துவ தூடணம்.

ஆன வதனு லழுந்தினு லாசறற்கே
னீன வயிந்தவதனி னெல்லைகா - ஞானமிலாப்
போகந் தருமானுற் பொல்லாதோ புண்ணியத்தி
னுகந் துணையானார்க் காம். (15)

சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னவேழ் தத்துவமு
மொத்து நடத்திவிடு மோவாமல் - வித்தைசெய
லேறிக் குறைந்தொத்த லெப்போதும் பார்த்திடவே
மாறிப் பிறந்தகலு மாறு. (16)

தத்துவாதீதம்.

மண்முதலா நாதாந்த மாய்வந்த தத்துவத்தி
னுண்மையறிந் தெல்லா மொழிந்தாயே-யெண்ணிவிவை
தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுங்காண் சைவமறை
யத்துவா வெல்லா மற. (17)

---

* தானீழுத்தல் என்றும் பாடம்

இ[illegible] யைகதுகதி யெயதியகா லெடபோ[illegible]
[illegible] திருமே - [illegible]
[illegible] பேறே யபு [illegible]
[illegible] கேறு நிங்கா [illegible]. (18)

சகலநிராவி

[illegible] நாந்த [illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible] (19)

[illegible] வகையாக வா[illegible]
[illegible] மேனீடு - வஞ்[illegible]
[illegible] கேவலமாந் தான்க[illegible] போகத்தில்
[illegible] தாளை. (20)

கேவலம்

[illegible] மகலமுடனே
[illegible] வானவந்த [illegible] மே - [illegible]
[illegible] விருள்விழிபோ னிறகுமே யானமாவும்
[illegible] வாங்கே பதிந்து. (21)

[illegible] கவிழுந்த வான்போற் பரவுமலை [illegible]
[illegible] நின்று யிழந்த - [illegible]

வாடாத முத்தியினில் வாய்க்கவருட் கேவலமீ
நாடாத கேவலமுன் னாள். (22)

கேவலதரிசனம்.

ஒன்றுந் தெரியா தொழியா விருளாகி
யின்றளவு நின்ற திசைவோதா - னொன்றாகச்
செய்யிற் களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற வாணவமீ
தம்புவிமேல் போலென் றறி (23)

கருவி கரணங் கழன்றுங் கழலா
விருளின் பெருமையிது வென்றே - யிருடான்
விடிகைக் கிருண்ட மிகுதிபோன் பாகு
படிகைக் கிருண்டதுகாண் மற்று. (24)

கேவலார்த்தம்.

வானி மிரவிவர வல்லிருள்போ மாறுபோ
லீனவிருளகல்வ தெக்கால - மானே
யழிந்தா யிருளென் றறியாமை தன்னைப்
பிறிந்தாயோ வில்லையோ பேசு. (25)

இந்த விருளொழிய வேதுநான் காணகிலே
னிந்த விருளகல்வ தெப்படியோ - விந்த
வறியாமை நின்று லதனைநீ காணு
யறியா தறிந்தனையோ வன்று. (26)

தன்னுண்மை.

ஆர்ந்த மலமா மறியாமை கண்டாயே
யாரு மறிவுநீ யையனே - தொர்ந்தவிருள்
போனதே யுன்னைவிடப் போக்கித் திரோதையரு
ளானதே கண்டா யறி. (27)

வைத்த வவதாரக ளெல்லா முடன்வந்து
நத்தகைமை கண்டு மறியாயான் — முத்தனுய்ப
பாச வறிவும பதியறிவு மன்றியே
யாசறவே நின்றவ னீயாம். (28)

சைதன்ய தரிசனம்.

கண்ணணிலிருள் போனுலுங் கண்டன்னைக காணுபோ
லெண்ணுமிருள் போனு லெனையறிய-வொண்ணுதோ
கண்போற சடமோநீ காட்டியதங கண்டறிந்த
வொண்போத நீயென் றுணர். (29)

இருட்கு மொளிக்கு மிடமாகும வான்போ
லருட்கு மருட்கு மகமாய்ச - சுருக்கமிலா
நீசத் தசத்தன்று நேரே சதசதத
னுய்சத் தனுவசத்த தாம். (30)

அறியு மறிவுநீ யன்றே வுனக்குச்
செறியுமல நின்றதோ செபபா - யறிவுதனைப்

பாராதே பார்த்தறிந்து பாசப் பழககமதில்
வாராத தன்றோ வழக்கு. (31)

ஞானதரிசனம்.

அறிந்தறிந்து வந்த வவதரங்க டோறுஞ்
செறிந்தறிந்து நின்றதெது தேரிற — பிறிந்ததனை
நின்ற தறியாம னிகழ்த்தியது நீக்கியுனை
யின்றறிய வைத்ததரு ளென். (32)

அந்த வருளுனக்கிங் காதாரமா யல்லி
னிந்து வெண வெறிதநிட் டேகமாய் - முந்தி
யுனையுனக்குத் தான்விளக்கி யோவா துணர்த்துந்
தனையுனக்குக் காட்டுமே தான். (33)

எல்லாம்பொய் யென்றிங் கிருந்தேனு நானன்றோ
நல்லா யெனையறிந்தே னன்றோ - சொல்லாடு
நான்பிரம மன்றி நடுவே யுணர்த்துதற்கு
வான்பிரம முள்ளதோ மற்று. (34)

அன்றுமுத லின்றளவு மண்ணலறி விப்பதன்றி
யின்றறிவே னென்ன றியம்புவதெ - னென்று
மவத்தை தனிலுணர்த்தி யாங்கருத்தி யின்றித்
தவத்தி லுணர்த்தினமார் தான். (35)

உள்ளறிவு நீயே யுணர்வையே யாயாகி
யிருவெருவொட பாரத் திலையாயே - யுன்னறிவை
ப்பகா வறிவாய் நீரு பிரதயுபோ
வாபகா ணாறு ருள். (36)

என்னறிவுக் குள்ளே யுணர்வா யொடுயாத
சன்னறிவு தானுனக்குச் சாரகமாய்ப் - பின்னபற
வொன்று மொழியாம லுள்ளடங்கி யுள்ளபடி
நின்று லக்ஷியாவை நீ. (37)

இச்சை யுயிர்க்கிரங்கன் ஞானமிசைந்துணர்த்தல்
வைச கிரியை யடைந்த — னிச்சயமாஞ்
சத்தியினை மூன்றனையுந் தந்தொரு சத்திகாண்
முத்தனே பார்நீ முயன்று. (38)

பரைதரிசனம்.

கிரியையறி விச்சை கொளாந்தசத்தி யேதோ
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய — தெரியிலதிங்
காரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாயப்
பேரறிவாய் நிறகும் பெற. (39)

அந்த வறிவு மறிவன்றே யிப்போது
தந்த வறிவுமது தானன்றே - வந்த

வறிவிற் கிளைத்ததாகா னவ்வறிவின கேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற நேர். (40)

அறிவார்க் கறிவித்தங் கல்லாத தாகா
வறிவாய் விகற்ப மறியா - வறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றாய் நில்லதிலே மேல். (41)

பரையில்வியாத்தி.

விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோற்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோ - னண்ணிப்
பரைநிறைவி னீயும் பதிவையே யாகி
யுரையிறந்திட் டொன்றுவை யுற்று. (42)

பரையில் யோகமும் போகமும்.

விண்ணில் விகற்பமற மேவியகா னின்றதுபோ
னண்ணும் பரையதனி னண்ணியே - யெண்ணிறந்து
நீ நறங்குந் தன்மைபோ னிற்கைபரை யோகமதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு. (43)

சுத்தபரயோகம்.

நீங்காத பேரறிவு நீங்காமற் கண்டநீ
நீங்காம னின்றபடி நின்றதனி - னீங்காம

னின்றுவிட லன்றோதா னின்மலன்றன் பேரறிவி
லொன்றுபட லென்றறிநீ யுற்று. (44)

சுத்தபரயோகமும்,
முத்திச்சாக்கிரமும்.

எத்திசையு மொன்றா யிறையறிவி லேயழுந்தல
சுத்தபர போக மெனத்துணிநீ - சத்தியமே
யத்தன்மை கண்டா லதுமுத்திச் சாக்கிரமாஞ்
சித்த மயலறவே தேர். (45)

முத்திசொற்பனம்.
சாக்கிராதீதம்.

நின்ற வறிவறிகை நீங்காமை சாக்கிரமா
மனறி யவிழ்க லதீதமாஞ் - சென்றறிவி
னீங்காம னின்று நெடிதுதுயில் கொள்ளவே
வாங்கா தறிவாய் வர. (46)

முத்தி சுழுத்தி.
பரையிலதீதம்.

இவ்வறிவு கண்டா லிருடருஞ் சாக்கிரமா
மவ்வறிவு காணா ததீதமா - மிவ்விரண்டும்
பாராம னிற்றல் பரையி லதீதமா
மாரா வறிவகன்ற தால். (47)

ஈசனறி வாகியெலா மின்று கழன்றகன்றாய்
பாசமிக வைத்ததனிற் பற்றாதே - கூசாம
னோராக நீங்கியதி னின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர. (48)

முத்தி துரியம்.

சுத்தாவத்தை.

அறிவடையச் சென்றங் கதீதமாய் நின்ற
குறியிறந்திட் டென்றுங் குறியா - நெறியேது
சுத்தவத்தை மைந்தாவுன் றொல்லைமல மில்லையில்லை
யத்துடனே செல்வதது வாம். (49)

சுகருபம் துரியம்.

பைய விருந்து பதைப்பற்ற பின்னுனக்குத்
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே - யையனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சியறக் கலந்து
கொண்டாள்வான் கண்டாய் குறித்து. (50)

விழுந்த வவதரத்தில் விஞ்சு சுகந்தா
னெழுந்ததிது வெங்கே யிறைவா - மொழிந்தருளாய்
மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ
லாமரன்றன் பாலே யது. (51)

துன்பற்ற வின்பச் சுகப்பிரமை தன்னையே
யினபசத்தி யென்றறிநீ யெப்போது — மன்புறவே
நின்றநிலே யாயி நிலாவு நிலாவுமபோன்
மன்ற றாமணந்து வாழ். (52)

மீதொரு மின்பச் சிவவடிவு மிப்படியோ
வாறுடீர் காணாத மன்னவனை - ஞானு
விதுவு மொருசத்தி யிறைவர்க் கதனு
லெதுமூர்த்தி சொலலா யினி. (53)

முத்திதுரியாதீதம்.

சுகாதீதம்.

இந்தச சுகத்தி லினிநீ விழியாம
லந்த வறிவி னயர்ந்ததுபோற் — றொந்தமறப்
போதா யிதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
காதார மான வருள். (54)

ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
னன்றி யொருவொருளு மாகாதே நின்றமுத்திச்
சொல்லரிய விந்தச் சுகத்துக் கதிதயாய்
நில்லவன்று னமே நிலை. (55)

நகைப்பொறு

எல்லாஞ் சகுணமற விட்டே சிவபோதமுஞ்
சொல்லா மொழிகளுன்ற தாதீதமாக — வல்லாய்கேள்
பரிபூரண சதானந்தியா நிலையதனி
லினிதுறவிடு நோக்கு.　　(56)

வானகத்தில் வருகு மமைத்திண் மமையுமாம்போ
லானகதப போற்றி வெழுந்தியவா - நானும்
பாண்டு குருநாதா வடிவேயன் பெருவாழ்வை
மீண்டு சொல்ல வேண்டோ விதி.　　(57)

நீயுரு வியபாகி நின்றுமே யான் துயிலேடா
வாயவடி யேனை வதிகார - நாயினே
யொன்றன் றிரணடன் றிரண்டொன்று தானை
சின்றறிதாறு தன்மை நீயே.　　(58)

சாற்றுதி வெறுத்துவள மாடலைப்போற சன்மார்க்க
வேற்றுவிதி பலவும் வேண்டாவே - போற்றரிய
நித்தனே சுத்தனே நித்தியா னந்தனே
யத்தனே முத்தனே யாங்கு.　　(59)

அந்தச சுகத்தைக் கடிந்த வருத்தைநீயளப
பந்தமற்ற முத்திப் பயனறியா - நந்தோ

பிறியாத வின்பப் பெருமானைப் பெற்று
மறியாத வாதனையா லாங்கு. (60)

பரமானந்ததரிசனம்.

நின்ற நிலைசிவமாய் நின்றாயே நின்மலனு
மென்றும் பயனா யிருந்தானே - யன்றே
யவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
சிவனுக் கிதமே தினி. (61)

அன்றே தொடங்கி யனைத்துயிருந் தானாகி
யொன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக் - குன்றாமற்
கொண்டுவிட லன்றோநங் கோமாற் கிதமென்று
பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து. (62)

பார்க்கரிய விந்தப பரம சுகந்தனையே
சேர்ப்பனுயிர்க் கென்றிறைவா செப்பினையே - மாற்றரிய
வானந்த மாருயிர்கட் கண்ணா லருத்துவது
தானெங்குப் பெற்றவா சாற்று. (63)

பெற்றருந்தி யின்பம் பிறர்க்கு மருத்தினனோ
வுற்றபர மானந்த முள்ளதோ - மற்றிதுதா
னென்றுநீ கேட்கி லிறையுருவ மானந்த
மென்றுரைக்கு மாகமநூ லின்று. (64)

ஆனபர யானந்த மாகின்ற வெல்லையே
யூனமிலா வுண்மைதனி லொன்றுபட - வீனமறத்
தானான போது தணவா தெழுந்தசுக
மானே யதுவா மதி. (65)

பரமானந்தயோகம்.

விளைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
துளைந்துதுளைந் தாடியதிற் றோன்று-வளைந்துவ்ன்னை
நீர்போ லமிழ்த்தியதி னீர்நிழலபோற் றன்காந்து
பார்போற் றரிப்பாகும் பார். (66)

பாராதே யந்தப் பரமசுகந் தன்னை
நேராகத் தானு நிழல்போலத் - தீராச
சுபாவ மதுவாகித் தோன்றி மறையாதே
யபாவமாய் நில்லா யதில். (67)

பரமானந்தபோகம்.

நின்றபர மானந்த நேரே யனுபவித்தங
கொன்றுபட வுள்ளுருகி யோவாம - வென்று
மதுவுண்ட வண்டுபோன் மாளாச் சுகததைப்
புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது. (68)

பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
யுருகியடி யேனருக்க வூட்டுங் - குருவே

பழியாத வின்ப மரனருந்தா னென்னுடைய
வழியேயு சொல்லீர் மகிழ்ந்து. (69)

சாங்கரைசா ஞானக்கு தருபிரா ணப்பிரதரு
சர்க்கரைதான் கொள்ளுமோ சார்புங்கால் - சர்க்கரை
யின்பமுருவ மன்றி யெழிலுருவை மோ யுண்டோ [க்கின
யின்புருவ மேயிறைக்கு மென. (70)

பாவ னிரமமது நாயகந்த லவ்வாதிய
காவல விரத மழியுமோ — மேவாப
பாபக்க முன்பார் பலிப்பதே யனைய
பாபகங் கொள்ளா பயன். (71)

இந்தச் சுகமான்ம வாப மெனவறிந்
யந்தச் சுகமொழிக்கிங் காராதே - யிந்தச்
சுகமெலா மந்தச் சுகமாக்கி லுன்ற
சுகமெலா மானந்த மாம். (72)

பரமானந்தமேல்கு

அன்னையுமா னந்த மருளுமா னந்தமுமி
ன்னையிலா வானந்த மெவ்வுலகும் - பண்ணரி
யளித்தழிப்பா ராகு மவர்களுமா னந்தங்
களித்ததுவே யெப்போது காண். (73)

எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லா மமிழ்ததிமிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமா - யெங்கும்
வளைத்த வுலகுயிரும் வாய்த்த சுகமா
மளத்திற் புகுந்ததுபோ லாங்கு. (74)

கண்டவிட மெல்லாங் கருணைக் கடலமுத
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திதனைப் — பண்டே
திருமா லயனறியாத் தேசிகனோ பாகந்
தருமா மடியேற்குந் தான். (75)

பரமானந்த அவசம்.

பரமபர மானந்தம் பார்கிழ்மேன் மற்று
மரவம்வா ராதே யகலும் - புரணமா
யாங்கே யமிழ்ந்தி யவசமா மானந்த
நீங்கா ததுவாகி நில். (76)

உற்றபர மானந்தத் தொன்று யதிலுறங்கி
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்குங் - குற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராணமற்றுஞ்
செய்வனது லெல்லாந் தெளி. (77)

அணுவகை.

ஆன்மாக்களின் கூறுபாடு.

ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல முள்ளவுயிர் மூவருக்குஞ்
சென்றிவன்போ னேரே சிவமாகி - நின்றநிலை

பலவகைகளே யாளு மெழிற்குருவா மீசனே
பலவகைகளை யீயிங் கறு. (78)

பஞ்சாக்கரதரிசனம்.

அஞ்செழுத்து மண்ணலரு ளான்மா திரோதமலம்
விஞ்சி நயத்துரைந்து மெய்யருள்வாக் — கஞ்சச்
சிகாரத்தில வலைவிடுந் திதிலா வின்பப்
நகாரிற முருங்கருத்தப் போய். (79)

குருஸ்துதி.

பற்றுமிருவினை பாசம பறித்தகல வேவிழித்திட்
டுற்றவுயிர் காட்டி யுணர்வுணர்த்தி - மற்றுஞ்
சிவபெறு தந்து சிவபோக வாரி
தவப்பெ றளித்தவரைப போற்று. (80)

சீடனிலக்கணம.

இரவு பகனிழலபோ லிட்டபணி செய்து
தரவ புகழ் வாயாரக் கூறித் - திருமுன்
விழுதுவிழி நீர்பொழிய மெய்விதிர்த்து நின்று
தொழுந்தைநதோர் காணுஞ் சுகா. (81)

முத்தனுக்குமுத்தியின்பங்கூறல்.

ஆகமுத லீக்கி யருளிற் கலந்து சிவ
போகம் விளையப் புணர்ந்தாலும் வேகத்

தெரிவாய் நிரயத் திருப்பர் குருசொற்
பிரிவா ருலகிற் பிறந்து. (32)

குருவழிபாடே போதனெனக்கூறல்.

ஆகமுயிர் பொருள்கொண் டன்றே யருளளித்து
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னானைத் - தாகத்தோ
வேண்டுபொழுதெல்லாம்வேண்டுபொருள்வந்ததுபோற்
பூண்டுதொழ லன்றோ பொருள். (33)

அன்றுமுத லாகவே யாருயிர்கட் காருயிராய்
நின்றருளுந் தம்பிரா னீங்காம - லென்றும்
கருவாய்ப் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவா யருளாமற் கூறு. (34)

குருவே சிவமெனல்.

பாசம் பசுபதியைப் பாரித்துப் பார்த்தனரோ
யாசி லகலறிவா யாங்கதனாற் - பேசரிய
வானந்தம பெற்றா ரருட்குருவே யீசனென்ப
மோனமே முற்று முயனறு. (35)

குருபணிசெய்வாரை வழிபடல்.

கருவேலை தன்னைக் கடப்ப ருலகின்
மருவாத வின்பத்துள் வைத்த - குருவி

ளடியா ரடியா ரடியா ரடியா
டியாரைச் சாந்த வவா (86)

யோகம்.

ன்மாக்க மீதாஞ் சகமார்க்கஞ் சாற்றுங்கா
மன்மார்க்கம் வாயுப பகர்கருவி — கனபாக கஞ்
ால வொடுக்கித் தடுத்து வளியிரண்டு
மாறவே நிற்கை மகிழ்ந்து. (87)

அந்த மனத்தாலே யாதார மாறினையுஞ்
சாந்த கதிபொருள்க டாமறிந்திட் — டிங்குவிலே
யோவா வொளிவைத் துருகுமுதுண்ணிறைக்கி
லோவா வொளியா முரு. (88)

நின்ற வொளியுருவி னீங்காம னிறகவே
யென்று மழியாம லின்புற்றுக் — கொன்றையந்தார்
கா ணுவுருப போலேயின் சாரூப்பி யதிலே
மாணவக வாழ்வாராகாண் மற்று. (89)

கிரியை.

புத்திர மார்க்கம் புகையொளி மஞ்சனப்பூ
வைத்தமுது தாம்பூல மறறெவைப — முததமமாய்த
தேடிவைத்துப் பின்னைச சிவபூசை செய்வதறகு
வத்திற செல்லாம ளுள். (90)

சுத்தியைந்துஞ் செய்து துகடீரு மந்திரத்தா
லத்தமதுப் பத்துமுக மைந்தாக - வைத்துவைந்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படி யிற்றாபித்துப்
பத்தியான் மேனிதனைப் பார். (91)

பார்த்ததிரு மேனிப் படிகந் தனிற்பரனைக்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டுவந்து-பார்த்தருளச்
சொல்லிப் பராக்கறுத்துச் சோதிச் சிவாகமத்திற்
சொல்லிற் படியே தொடங்கு. (92)

சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி நல்விதழிக
தாரார் சமீபத்திற் றானிருந்து - வாராமற்
றானே பரனளிக்குஞ் சங்கரனா ரிம்முத்தி
தானே தரினுந் தரும். (93)

சரியை.

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரனா ரின்புற்ற
பூதி திருவேடம் போற்றியே-நீதியினாற்
ஆங்காவனஞ் சமைத்துப் பூமாலை புண்ணியற்குப
பாங்காகச் செய்கை பரிந்து. (94)

அலகு திருமெழுக்கிட் டாலயத்தி லன்பா
லிலகு திருவிளக்கு மேற்றிப் - பலகாலுங்

னறு வணங்கித் திருவடிவா ரருசோத்தி
ன்றடுகை தொண்டர்பணி நேர். (95)

ான்றையநதார் வேணியற்குக் கோயில் பலசமை
ானறியவை முற்றும புதாக்குவித்து — நின்ற துப
பலோகந் தன்னி லடையா ரடைவா
வலோகந் தன்னிற் சிறந்து. (96)

வாழ்த்து.

ந்த மலமறுத்தங் கான்மாவைக் காட்டியதற்
த வழியை யறிவித்திங் — கந்தழிவை
ாமன் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
ருமற் கூறக் கொடி. (97)

துகளறுபோத முற்றியது.

மூன்பதாவது,

திருப்புன் முறுவல்

அங்ஙேனாவின்னே படைப்பாட்டுக் களவோவிலங்
யவைக்கிடாய், கொந்தான்கொடிய பிறப்பிறப்பி ய
வாதிரங்கி யெதிரேநோக்கத், தந்தாங்கெமது திருவரு
டான் சாருமபரிசா லெனமக்காண, வந்தானேசோ லெ
னுங்குணியோ வானோன் திருப்புன் முறுவலே. (1)

திரிர்தேவென்பின் பணியாளாய்த் திருமபிசக்கந்
தும் பாராதே, இருந்தானேயவில பலஞானதி யெண
ணிரைய சுவர்க்கங்கள், பரிந்தான்யோனிப படுகடலகள
பறியவின்நா ளமைக்காண, இருந்தானேகோ வெனுங
குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே. (2)

நான்றன்னுடனே யிருக்கையினு நாடாருணைத்தே
யெனத்தா, னான்றனுடனேக் கடவுந்தா னெனவுமு
முன்றான்சாரபோதன், வன்றங்கிவனே டெதிராடி யிடி
க்கிட்டிடித்திட் டெடுத்துணர்த்தக், தான்றங்கினன்சா
னெனுங்குணியோ தக்கோன்றிருப்புன் முறுவலே (3)

நினையாமுனங் கேவலமாஞ ணினையப்பெறினே மாயையுடன், றனையேசார்ந்தான் சார்வினையாற் சரித் தான்வான் மண்ணிரையமெலாந், றனையாங்காட்டும்படி கண்டான் றனையாமபார்க்க மலம்போக, எனைநோக்கி னன்கா ணெனுங்குணியோ வெமமான்றிருப்புன் முறு வலே, (4)

கடைப்பட்டேனைப் பிறப்பிறபபிற் கலங்கிக்குய வன் றிகிரிபோன், மிடைப்பட்டேயே னுழல்கின்றாய வேண்டாமெய்யுண் டென்றாலுந், திடப்பட்டறியா ஞெ கவிஞற றிகழுமருட்பா லெடுத்தேற்ற, இடைப்பட்ட னன்கா ணெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறு வலே. (5)

உனக்கிங்குயிரா மென்றாலு மோராறேரென் னுரைத்தாலும, எனக்கிங்குயிர்நீ ரெப்பரிசென் றெதி ராரெனதிரப் பெறுங்காலே, தனக்குள்ளறிவாமெனைக் காட்டச் சார்ந்துகூட லுனையல்லால், எனைக்கண்டிலன் கா ணெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே.

சாகாவிடனு மிலையிவன்றன்சாரா யோனியிலை மாய்ந்து, வேகாவிடனு மிலையிற்றைறவரையு முழன்றான்

வேசற்றுங், காகாவழியாய் நாம்வலியத் தடுத்தாட்கொ
ளறு மௌனமுனிவன், வாகாநின்ற னெனுங்குணியோ
வானேன்றிருப்புன் முறுவலே. (7)

அங்கங்கடுத்த வியாபியாயகப்பட் டதுவாமி வனாந்
தோ, பொங்குமலங்க ளுடனுகபோந்துங் கிடந்தான்
பலவூழி, தங்குமருளா லறிவாகிச் சார்ந்துகவுந்தின்
றேகோகோ, எங்கும்பரந்தா னெனுங்குணியோ வெம்
மான்றிருப்புன் முறுவலே. (8)

மட்டாமலங்கட்குட்புறம்பாய் வதிந்து மலமே
காரகமா, யொட்டாநின்ற னமதருளங்கூடா டிடவங்க
ளை யெல்லாம், விட்டானருளே தாரகமாய் மேவிக்
கொண்டா னினிமலங்கட், கெட்டானிவனென் றிடுங்
குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே. (9)

ஆறுணர்ந்தோ தீவினைக ளந்தக்கரணஞ் சுத்தியி
லான், தேறுன்றேற வுரைத்தாலுஞ் செய்மாறென்கொ
றிருநாமங், கூறுன்கூறு மவரிடத்துங் குறுகானிவனு
ந்மைக்காண, வாறுனேகோவெனுங்குணியோ வானே
ன்றிருப்புன் முறுவலே. (10)

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலா னிவனே கொடிய மா
பாவி, யுள்ளத்துயர மொருக்காலு மொழியானிவனுக்
தணையாளக், கொள்ளச்சொலியுந் திரிகின்றான்கொடி
யோனென்றன்முக நோக்கி, விள்ளபெரிதா யிரங்கு
ணியோ விண்ணேன்றிருப்புன் முறுவலே. (11)

திருப்புன்முறுவல் முற்றிற்று.

சிற்றம்பலநாடிகள் சாத்திரக்கோத்து முடிந்தது.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் சேவடிவாழ்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரை

ஸ்ரீநகரம் காஞ்சி-மெய்கண்டசிவாசாரியராதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஞானப்பிரகாசதேசிகசுவாமிகள்மீது

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளைபாடிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருவேயருட்செல்வமேயன்பருண்ணுஞ்செழுங்கருணை
யுருவேயெனதாருயிர்க்கோருயிரேயொழியாதபவத்
தொருவேன்புகுந்துநின்றெய்த்தேற்கிரங்கிடெம்முத்தம
தெரிவேயெழிற்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே.

உள்ளன்பிலாருனையெய்தாரரக்கையுறுவரெனிற
கள்ளம்பயின்றமனச்சிறியேனின்கருணைநெடு
வெள்ளம்படிந்தூனமாமலர்ச்சேவடிமேவுவனே
தெள்ளுணர்வோர்தொழுஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே

எல்லாப்பிறப்பும்பிறந்திளைத்தேனென்றினிதுரைத்த
ல்லான்மொழிக்கொருகாட்டென்பதேனுழயிருஞானாலநய
கொல்லார்சில்லோர்நின்னருட்பார்வையென்னுழையுற்றிடவே
செல்லாதிராவினைஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (3)

ஆகமமாகிநின்றண்ணிப்பவனெம்மறைதிமுக்தன்
கனேனகனைமெய்ச்சுருதியெடுத்தியம்பப்
ாகமிலாப்பரிசாலலயந்தனன்பாசமலச
சகமெய்தாககசிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (4)

மேதாவியருமுணர்வருநன்றனைமேவியிறைஞ்
சோதாப்பிறப்பிணிறுய்ப்பிறப்போல்லதுறனிரு
ாதாரவிந்தம்பணியவிராங்குபரிவினைடுஞ்
சேதாவெனநணிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (5)

ல்லேன்கலதிமுழுமூடனேனுமிக்காசினியில்
வல்லேயடைந்தனனின்னிருதாண்மலர்வஞ்சநெஞ்சப்
பொல்லேனினதடியாரடித்தொண்டுபுரிவதென்றோ
செல்லேய்மதிற்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (6)

பாய்கண்டகன்றதிருவெண்ணைமேவுபுனிதசுக
மெய்கண்டநாதன்மரபோங்கவந்தவியன்செல்வமே
கண்டநன்மருந்தென்பிறவிக்கநோய்க்குறுரை
சய்கண்டதென்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (7)

சேர்லாநலனுடைனெரேதராமபா மகின்சூழலடைக
தேலாதவெமபிறபபெயதிர்வாரோறுகளிரலகுசணடாய
ரால மறைறயொருமாவெனவேஙுநாயநாமருகே
சேலாராயுயறகசிஞானப்ரகாசமெயதேசிகனே (8)

ரா யோட்டியய்றபரியாணைதநருமூமையுான
பாவமுக பூகிணையெதநுவுஙசசியிலவுநமெசனககு
முயமு டடைறலசளாகாறுமுன்னிபபுணாரச
பசலயகூடிரிஞானப்ரகாசமெயநதேசிகனே. (9)

எளியினயபாலிறகளைசளிமாட்டினிரதமென
வய ரிர் ரதம்பரிசாமபிரிவறறவவ்வுணமைமெநறி
சாளா பவெனறனுளதிறகொருதவெதணகுணமலையே
தளியயவாபாசொன ஞானப்ரகாசமெயசதேசிநனே. (10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமெய்கண்டதேசிகன திருவடிவாழ்க.
ஸ்ரீசிவஞானயோகிகள சேவடிவாழ்க